

**COLLEGE VAN BEROEP
VOOR HET HOGER ONDERWIJS**

JURISPRUDENTIE

2003

Inhoud register 2003

Trefwoordenregister
Artikelsgewijsregister
Zakenregister
Instellingenregister

Bureau van het
College van Beroep
voor het hoger onderwijs
Kamer P1 315 en 316
Prins Clauslaan 60
Postbus 20302
Tel: 070-3813044
Fax: 070-3813048
E-mail: CBHO@sgrarr.drp.minjus.nl
www.collegevanberoepho.nl

TREFWOORDENREGISTER

<i>Trefwoord</i>	<i>Uitspraaknummer</i>
A	
Aanvang studie	03/005
Aanvang studiejaar	02/072
Afstudeeropdracht	02/057
Andere opleiding	03/014
Awb-termijnen	03/028
B	
Bekendmaking	03/011.2
Beoordeling tijdstip	03/005
Besluit	02/070
Bevoegdheid	
- College	02/046, 03/006
Bewijsrisico	03/003, 03/003.1
Bezwaarschrift	02/070
Binnenkomst poststuk	03/028
Buitenwettelijke aanspraken	02/045
Bijzondere omstandigheden	
- diversen	02/057
- ziekte	02/051, 02/072, 02/079, 03/016
C	
Collegegeld	
- instelling	02/075.1, 02/076.1
- restitutie	02/045, 02/66, 02/072, 02/079
- voldoening	03/003, 03/003.1
Concrete planning	03/016
Contractonderwijs	03/006
D	
Decaan	
- advies	03/016
- contact	
Doorzenden	02/046
Duale student	03/013
Dwingend rechtelijk aard wetsbepaling	02/066
E	
Ex tunc	03/005
F	
Fatale termijn	02/076
Financiële ondesteuning	02/051
H	
Horen	03/028
I	
Informatie	02/070
Inschrijving	02/045, 02/066, 02/072, 02/075.1, 02/076.1, 02/076, 02/079, 03/003, 03/003.1, 03/005
	03/013, 03/014
In stand laten rechtsgevolgen	03/005

K	
Kennelijk niet-ontvankelijk	03/028
Kennisneming regeling	03/013
Keuze bedrijf	02/057
Kinderalimentatie	02/064
Klacht	02/046
M	
Medische gegevens	02/079
N	
Netto-inkomen	02/064
Niet-ontvankelijk (kennelijk)	03/028
O	
Overmacht	02/045, 02/064, 03/014
P	
Postbehandeling (intern)	03/028
R	
Recht geschreven/ongeschreven	02/064
Rechtmatig verblijf	03/005
Rechtsmiddelenverwijzing	02/046
Restitutie	
collegegeld	
- collegegeld	02/045, 02/066, 02/072, 02/079, 03/013
S	
Studeerbare opleiding	02/057
Studentendecaan	
- overleg met	02/051, 03/016
T	
Ten overvloede	02/076.1
Termijnen	
- overschrijding	02/071, 02/075.1, 02/076.1, 03/003, 03/003.1, 03/011.2, 03/028
Terugbetalingsregeling	03/013
Tijdstip beëindigingsinschrijving	02/066
U	
Uitschrijving	02/051, 02/072, 03/014
V	
Verlengd examen/tentamen	02/045
Vertrouwensbeginsel	02/076
Verzendlijst (overgelegde)	02/071
Verzet	03/011.2
Voorliggend besluit	02/070
Voorlopige voorziening	02/075.1, 02/076.1
Vooropleiding KUO	03/006
Vreemdeling	03/005
Vrijheid vormgeving examineren	02/045

W	
Wijziging inhoudelijke argumenten	02/076.1
Wisseling studiebegeleider	02/057
Wraking	03/054
Z	
Ziekte	03/016

ARTIKELSGEWIJSREGISTER

<i>Artikel</i>	<i>Uitspraaknummer</i>
WHW	
art. 7.13	02/045
art. 7.32 lid 5	03/005
art. 7.32 lid 6	03/005
art. 7.33 lid 1	02/075.1, 02/076.1
art. 7.34 lid 1 aanhef en onder b	02/045
art. 7.37 lid 2	02/075.1, 02/076, 02/076.1, 03/003, 03/003.1
art. 7.42 lid 1	03/014
art. 7.42 lid 1 onder c	02/045
art. 7.42 lid 1 onder e	02/045, 02/066
art. 7.42 lid 4	02/051
art. 7.47	02/076, 03/003, 03/003.1
art. 7.51	02/051
art. 7.51 lid 1	00/046
art. 7.51 lid 2 aanhef en onder a	03/016
art. 7.51 lid 2 onder g	02/057
art. 7.66 lid 1 onder a	03/006
onder b	03/006
onder c	03/006
Awb	
art. 1:3	02/046
art. 6:7	02/071, 03/011.2, 03/028
art. 6:8	03/011.2
art. 6:11	03/028
art. 6:12	02/071, 03/011.2
art. 7:1	02/070
art. 7:2	03/028
art. 7:3	03/028
art. 7:12	03/028
art. 8:15	03/054
art. 8:16	03/054
art. 8:55	03/011.2
art. 8:64	03/028
art. 8:72 lid 3	03/005
art. 8:81	02/075.1, 02/076.1, 03/003, 03/003.1
art. 8:86 lid 1	03/003, 03/003.1
art. 9:3	02/046

Vreemdelingenwet	
art. 1b	03/005
Vreemdelingenwet 2000	
art. 8	03/005
KCOU	
punt 4.1	02/064
punt 9	02/064
Regeling inschrijving en collegegeld 2001-2002 KUB	
art. 2.1	02/045
art. 2.2	02/045
art. 7	02/045
Regeling financiële ondersteuning op grond van overmacht UvA	
art. 3	03/016
Regeling ondersteuning technische studenten cohort 1994-1995 TUD	
art. 3 lid 1 onderdeel c	02/057
Studentenstatuut HES Amsterdam	
art. 13 lid 4	02/005
art. 17 lid 1 aanhef en onderdeel b	02/079
art. 17 lid 1 onderdeel e	02/072
art. 17 lid 2	02/079
art. 18 lid 1 onderdeel 7	03/014
art. 22 lid 1	03/013
art. 27 lid 1	03/013
art. 65	02/072
Studentenstatuut INHOLLAND	
art. 14 lid 1	02/075.1, 02/076.1, 03/003, 03/003.1
art. 14 lid 2	02/076.1
art. 14 lid 5	02/075.1
art. 16 lid 5	02/075.1, 02/076, 02/076.1, 03/003, 03/003.1
Tempobeursfondsregeling RUG 2000-2001	
art. 2 lid 2	02/051

Zakenregister

02/045	6 februari 2003
02/046	7 januari 2003
02/051	7 januari 2003
02/057	6 februari 2003
02/064	17 maart 2003
02/066	28 april 2003
02/070	17 maart 2003
02/071	17 maart 2003
02/072	17 maart 2003
02/075.1	13 januari 2003
02/076.1	13 januari 2003
02/076	28 april 2003
02/079	28 april 2003
03/003	19 februari 2003
03/003.1	19 februari 2003
03/005	17 maart 2003
03/006	5 augustus 2003
03/011.2	10 oktober 2003
03/014	5 augustus 2003
03/016	10 oktober 2003
03/028	10 november 2003
03/054	24 december 2003

INSTELLINGSREGISTER

<i>Instelling</i>	<i>Uitspraaknummer</i>
Fontys Hogeschool	02/046
Hogeschool voor de Economische Studies	02/072, 02/079, 03/005, 03/013, 03/014
Hogeschool Holland	02/075.1, 02/076, 02/076.1, 03/003, 03/003.1
Hogeschool voor de Kunsten Utrecht	03/006
Open Universiteit	02/064
Rijksuniversiteit Groningen	02/051
Universiteit van Amsterdam	03/016
Universiteit van Tilburg	02/045
Universiteit Utrecht	02/070
Technische Universiteit Delft	02/057
Vrije Universiteit Amsterdam	02/066, 03/028

Nr. CBHO 2002/045
(mrs. Martens, Nijenhof, Borman)
6 februari 2003

Buitenwettelijke aanspraken, collegegeld, inschrijving, verlengd examen/tentamen, vrijheid vormgeving examineren per opleiding, overmacht

WHW art. 7.13, 7.34 lid 1 aanhef en onderdeel b, 7.42 lid 1 onderdelen c en e; Regeling inschrijving en collegegeld 2001-2002 KUB art. 2.1, 2.2 en 7

2.5. Het College overweegt als volgt. Uit het bepaalde bij artikel 7.34, eerste lid aanhef en onderdeel b, van de WHW, gelezen in samenhang met de artikelen 2.1 en 2.2 van de regeling volgt dat uitsluitend tentamens dan wel examens kunnen worden afgelegd na inschrijving als student.

2.6. Voorzover de afwijkende gang van zaken bij de rechtenopleiding wordt veroorzaakt doordat ten aanzien van deze opleiding de mogelijkheid wordt geboden van een zogenoemd verlengd examen, is bij deze opleiding sprake van een andere inrichting van het examen. Binnen het wettelijke kader van artikel 7.13 WHW komt verweerder de vrijheid toe per opleiding te variëren in de wijze van examineren. Dat verweerder er in redelijkheid niet voor heeft kunnen kiezen in de examenregeling voor de opleiding van appellante niet te voorzien in een verlengd examen, is niet gebleken.

2.7. Voorzover de afwijkende gang van zaken bij de rechtenopleiding haar grond niet vindt in een door de betrokken examenregeling geboden mogelijkheid tot een verlengd examen, zou - zo valt uit het door verweerder naar voren gebrachte op te maken - sprake zijn van gevallen, waarin aan de terzake geldende wettelijke bepalingen niet de hand is gehouden. Het College is niet gebleken dat, zo al sprake is van dergelijke gevallen, deze een zo substantiële omvang aannemen, dat hieraan door anderen jegens verweerder buitenwettelijke aanspraken zijn te ontleen. Bovendien kan een afwijkende praktijk enkel binnen één faculteit (die niet de faculteit is waar degene studeert die een beroep op het gelijkheidsbeginsel inroept) voor de desbetreffende instelling geen verplichting in het leven roepen om deze praktijk ook ten aanzien van de andere opleidingen te volgen.

2.8. Tenslotte overweegt het College dat verweerder in hetgeen appellante heeft aangevoerd geen aanleiding heeft hoeven vinden haar in aanmerking te brengen voor toepassing van artikel 7 van de regeling. Van omstandigheden waarom de, in overeenstemming met de geldende regels genomen, beslissing juist je-

gens appellante tot een onbillijkheid van overwegende aard zou leiden, is niet gebleken.

Uitspraak in de zaak van:

H. wonende te T., appellante,
gemachtigde: G, haar man,
tegen

het college van bestuur van de Universiteit van Tilburg (voorheen: de Katholieke Universiteit Brabant) te Tilburg, verweerder,
gemachtigden: mr. C.P.J.M. van de Ven en mr. M.H.G.M. van Fessem, beiden werkzaam bij verweerders universiteit.

1. Procesverloop

Bij brief van 28 februari 2002 heeft appellante verweerder verzocht haar restitutie van het collegegeld te verlenen over de periode november 2001 tot en met 31 augustus 2002.

Dat verzoek is bij besluit van 12 maart 2002 namens verweerder afgewezen.

Bij brief van 19 april 2002 heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 28 juni 2002 heeft verweerder het bezwaar van appellante ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellante bij brief, ingekomen bij het College op 16 juli 2002, beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 14 november 2002 een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 december 2002. Daar hebben partijen hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Desgevraagd bevestigt de heer Lebbink dat in casu niet is nagegaan of op grond van de hardheidsclausule (artikel 7 van de regeling inschrijving en collegegeld 2001/2002) wellicht een ander besluit had moeten worden genomen, nu appellante daarop niet expliciet een beroep heeft gedaan.

De commissie overweegt met betrekking tot het bovenstaande als volgt.

Op grond van de wettelijke voorschriften kan een tentamen uitsluitend worden afgelegd indien de examinandus is ingeschreven, hetzij als student hetzij als extraneus en daarvoor geldt de eis dat het verschuldigde college- c.q. examengeld moet zijn voldaan. Hieraan doet niet af dat er sprake was van een herkansing.

Beeindiging van de inschrijving en restitutie van het collegegeld is verplicht in gevallen genoemd in artikel 7.42 WHW, tweede lid, sub a tot en met d. Vrijwillige tussentijdse beeindiging van de studie na het eerste jaar, wordt niet genoemd, ook niet als dit geschiedt na het behalen van het propedeuse-diploma. Dit is ook logisch omdat het propedeuse-examen niet wordt aangemerkt als een afsluitend examen. Met name studenten die voor de propedeuse slaan moeten in staat worden geacht de studie met succes te voltooien.

Op grond van het bepaalde in sub e van het desbetreffende wetsartikel kan het college van bestuur ook in andere ge-

vallen de inschrijving beëindigen en (een deel van) het collegegeld restitueren. Blijkens het bepaalde in de 'Regeling Inschrijving en Collegegeld 2001/2002' is het beleid van het college van bestuur, om dit slechts te doen indien er sprake is van zeer bijzondere omstandigheden, waarbij een afwijzend besluit zou leiden tot onbillijkheden van overwegende aard. Van dergelijke bijzondere omstandigheden, noch van onbillijkheden van overwegende aard is de commissie evenwel niet gebleken. De commissie erkent dat toepassing van de desbetreffende bepalingen in casu resulteren in een zekere hardheid. Er is evenwel naar het oordeel van de commissie geen sprake van een door de wet onbedoelde hardheid. Ook een beroep op de hardheidsclausule kan daardoor niet slagen.

Het beroep op rechtsgelijkheid kan evenmin slagen. De commissie is met verweerder van oordeel dat er verschillende tentamenvormen in de diverse OER's kunnen voorkomen en dat er een wezenlijk onderscheid bestaat tussen een verlengd tentamen en een herkansingsmogelijkheid. Belangrijk nog is de constatering dat ook voor het afleggen van een verlengd tentamen het inschrijvingsvereiste en de daaraan gekoppelde betalingsverplichting gelden."

2.2. In beroep heeft appellante onder meer het volgende aangevoerd:

"4.1 Uit de onder 3.1.1 genoemde regeling blijkt dat er per studiejaar voor elk vak drie gelegenheden zijn tot het afleggen van tentamens. Voor de vakken die in het eerste en tweede trimester gegeven worden zijn dat de gelegenheden zoals vermeld onder de gedachtenstreepjes van de regeling. In uitzondering op de gelegenheden zoals vermeld onder de gedachtenstreepjes geldt voor de vakken in het derde trimester dat de eerste gelegenheid aan het eind van dat trimester is, de tweede in augustus, en de derde in oktober. Niet ter discussie kan staan dat volgens de formulering van deze regeling ook de gelegenheid van oktober, ook al is dit de tweede maand van het nieuwe studiejaar, tot het vorige studiejaar dient te worden gerekend. De derde tentamengelegenheid in oktober van een vak uit het derde trimester van het daaraan voorafgaande studiejaar wordt in de regeling als het ware geacht nog te behoren tot dat trimester. Voor dat studiejaar was ingeschreven en collegegeld betaald. Hier is derhalve onomstotelijk een uitzondering aan de orde op de regel, waarop verweerder haar redenering baseert dat voor een herkansing als de onderhavige opnieuw als student of extraneus moet zijn ingeschreven en college- en examengeld moet zijn voldaan. Appellante, die voor het vak MTO-O3 uit het derde trimester, van de derde tentamengelegenheid in oktober gebruik heeft gemaakt beroept zich op deze uitzondering.

4.2. Appellante beroept zich voorts op het volgende.

In de beslissing op bezwaar (bijlage 6) wordt geconstateerd dat er een wezenlijk onderscheid bestaat tussen een verlengd tentamen zoals bij de opleiding Nederlands Recht en een herkansingsmogelijkheid zoals bij de sociale faculteit. Om die reden zou een beroep op rechtsgelijkheid niet kunnen slagen. Hoewel nergens wordt uitgelegd waarin hem dat wezenlijke verschil zit, wordt wel aangegeven dat het verschil in elk geval niet gelegen is in het inschrijvingsvereiste en de daaraan gekoppelde betalingsverplichting. Met andere woorden, zowel voor het afleggen van een verlengd tentamen als het gebruik maken van een herkansingsmogelijkheid dient, als deze gelegenheden worden aangegrepen in oktober, aan beide vereisten te worden voldaan. Dit wordt in de beslissing op bezwaar ook expliciet erkend.

4.3. Ten slotte doet appellante een beroep op de hardheidsclausule van de Regeling Inschrijving en Collegegeld van verweerder. Volgens die clausule kan verweerder in zeer bijzondere omstandigheden, waarbij de afwijzing van een verzoek op grond van de regeling of bepalingen in de regeling tot onbillijkheden van overwegende aard zou leiden, ten gunste van de student van de regeling afwijken.

Appellante meent in afwijking van verweerder, die erkent dat er in casu wel sprake is van enige hardheid maar niet van een door de wet onbedoelde hardheid, met het gestelde onder de punten 4.1 tot en met 4.2.5 te hebben aangetoond dat haar situatie wel degelijk voor toepassing van de hardheidsclausule in aanmerking komt."

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder het volgende aangevoerd:

"Voor zover relevant is in de WHW bepaald dat een ieder die gebruik wenst te maken van onderwijsvoorzieningen en of examenvoorzieningen zich in dient te laten schrijven, hetzij als student, hetzij als extraneus (art. 7.32, eerste lid). Die inschrijving geschiedt voor het gehele studiejaar, tenzij iemand zich in de loop van een studiejaar laat inschrijven (7.32, vierde lid). De omschrijving van een studiejaar luidt: "het tijdvak dat aanvangt op 1 september en eindigt op 31 augustus van het daaropvolgende jaar" (artikel 1.11 onderdeel k). Op grond van artikel 7.37, tweede lid, is inschrijving pas mogelijk als het verschuldigde collegegeld respectievelijk examengeld is voldaan. Het recht om tentamens af te leggen is gekoppeld aan die inschrijving (art. 7.34 en 7.36). De wet maakt hierbij geen onderscheid tussen tentamens en herkansingen.

Hieruit volgt dat iemand die aan (her-)tentamens wenst deel te nemen, dient te zijn ingeschreven. Om deel te kunnen nemen aan het tentamen in oktober 2001 diende mevrouw H. zich dan ook in te schrijven en daartoe het verschuldigde collegegeld of examengeld te betalen.

Omdat de tarieven voor extraneï en deeltijdstudenten gelijk waren, is het advies gegeven te kiezen voor een inschrijving als deeltijdstudent, omdat aan die inschrijvingsvorm meer rechten kunnen worden ontleend.

Gehele of gedeeltelijke restitutie van collegegeld is pas mogelijk als de inschrijving als student wordt beëindigd. In artikel 7.42 eerste lid, sub a tot en met d, staan een aantal gronden daarvoor opgesomd. Deze zijn in casu evenwel niet van toepassing. Onderdeel a ("a. wordt de inschrijving voor het desbetreffende studiejaar door het instellingsbestuur beëindigd met ingang van de maand volgend op die waarin het afsluitend examen van de desbetreffende opleiding met goed gevolg is afgelegd") is niet van toepassing omdat er geen sprake is van een afsluitend examen; onderdeel c, ("c. wordt de inschrijving tijdens het eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase beëindigd met ingang van de tweede hele maand volgend op de maand waarin dat bestuur het verzoek heeft ontvangen") is evenmin van toepassing omdat er in casu immers geen sprake was van een eerste jaar van inschrijving, maar van het derde jaar. De Universiteit van Tilburg maakt hier, evenmin als de wetgever, een verschil tussen voltijdse en deeltijdse studenten.

Onderdeel "e" biedt het instellingsbestuur een discretionaire bevoegdheid om ook in andere gevallen de inschrijving op verzoek te beëindigen. Op grond hiervan is in de eigen regeling van de universiteit - opgesteld ter uitvoering van artikel 7.42, tweede lid - een hardheidsclausule opgenomen (...). Tot op heden zijn overigens uitsluitend verzoeken gehonoreerd waarin sprake was van zeer bijzondere omstandigheden en overmacht.

In casu was van overmacht geen sprake. Mevrouw H. heeft er zelf bewust voor gekozen de studie tussentijds te beëindigen en om eerdere tentamenmogelijkheden niet te benutten."

2.4. Artikel 7.34, eerste lid aanhef en onderdeel b, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) luidt - voor-

zover hier van belang - als volgt: "De inschrijving als student geeft het recht:

(...)

b. de tentamens af te leggen van de onderwijs-eenheden behorend tot de opleiding, alsmede de examens af te leggen van die opleiding,"

Artikel 7.42, eerste lid, onderdelen c en e, van de WHW luidt – voorzover hier van belang - als volgt:

"1. Op het verzoek van degene die is ingeschreven voor een opleiding aan een universiteit (...):

(...)

c. wordt de inschrijving tijdens het eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een bacheloropleiding of, indien die fase niet is ingesteld, de eerste periode in een bacheloropleiding met een studielast van 60 studiepunten beëindigd met ingang van de tweede hele maand volgend op de maand waarin dat bestuur het verzoek heeft ontvangen;

(...)

e. wordt, ter beoordeling van het instellingsbestuur, de inschrijving voor het desbetreffende studiejaar door het instellingsbestuur beëindigd met ingang van de tweede hele maand volgend op de maand waarin betrokkene het verzoek heeft gedaan."

Artikel 2.1 en 2.2 van de Regeling inschrijving en collegegeld 2001-2002 (hierna ook: de regeling) luiden – voorzover hier van belang – als volgt:

"2.1 De inschrijving geldt vanaf de eerste dag van het studiejaar, 1 september, indien vóór 1 september aan de voorwaarden van art. 2.2 voldaan is.

2.2 Om als student ingeschreven te zijn, moet men voldoen aan de volgende voorwaarden:

a. het collegegeld dient op de (post)bankrekening van de KUB te zijn bijgeschreven;"

Artikel 7 van de Regeling luidt:

"In zeer bijzondere omstandigheden, ter beoordeling door het College van Bestuur, waarbij de afwijzing van een verzoek op grond van deze regeling of bepalingen in deze regeling tot onbillijkheden van overwegende aard zou leiden, kan het College van Bestuur ten gunste van de student van deze regeling afwijken."

2.5. Het College overweegt als volgt. Uit het bepaalde bij artikel 7.34, eerste lid aanhef en onderdeel b, van de WHW, gelezen in samenhang met de artikelen 2.1 en 2.2 van de Regeling volgt dat uitsluitend tentamens dan wel examens kunnen worden afgelegd na inschrijving als student.

2.6. Voorzover de afwijkende gang van zaken bij de rechtenopleiding wordt veroorzaakt doordat ten aanzien van deze opleiding de mogelijkheid wordt geboden van een zogenoemd verlengd examen, is bij deze opleiding sprake van een andere inrichting van het examen. Binnen het wettelijke kader van artikel 7.13 WHW komt verweerder de vrijheid toe per opleiding te variëren in de wijze van examineren. Dat verweerder er in redelijkheid niet voor heeft kunnen kiezen in de examenregeling voor de opleiding van appellante niet te voorzien in een verlengd examen, is niet gebleken.

2.7. Voorzover de afwijkende gang van zaken bij de rechtenopleiding haar grond niet vindt in een door de betrokken examenregeling geboden mogelijkheid tot een verlengd examen, zou - zo valt uit het door verweerder naar voren gebrachte op te maken - sprake zijn van gevallen, waarin aan de terzake geldende wettelijke bepalingen niet de hand is gehouden. Het College is niet gebleken dat, zo al sprake is van dergelijke gevallen, deze een zo substantiële omvang aannemen, dat hieraan door anderen jegens verweerder buitenwettelijke aanspraken zijn te ontlenen. Bovendien kan een afwijkende praktijk enkel binnen één faculteit (die niet de faculteit is waar degene studeert die een beroep op het gelijkheidsbeginsel inroept) voor de desbetreffende instelling geen verplichting in het leven roepen om deze praktijk ook ten aanzien van de andere opleidingen te volgen.

2.8. Tenslotte overweegt het College dat verweerder in hetgeen appellante heeft aangevoerd geen aanleiding heeft hoeven vinden haar in aanmerking te brengen voor toepassing van artikel 7 van de Regeling. Van omstandigheden waarom de, in overeenstemming met de geldende regels genomen, beslissing juist jegens appellante tot een onbillijkheid van overwegende aard zou leiden, is niet gebleken.

2.9. Gelet op het vorenstaande dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

2.10. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Nr. CBHO 2002/046
(mrs. Nijenhof, Mollee, Borman)
7 januari 2003

Bevoegdheid, doorzending, klacht, rechts-middelenverwijzing

Awb art. 1:3, 9:3

2.6. Het besluit waartegen beroep is ingesteld, is een reactie van verweerder op een klacht. Een dergelijke reactie ontbeert het karakter van een publiekrechtelijke rechtshandeling. Nu verweeters reactie niet de vorm heeft van een beslissing op bezwaar en evenmin geoordeeld kan worden dat verweerder wel voor deze vorm had moeten kiezen, is geen sprake van een besluit, zodat het College niet bevoegd is van de klacht kennis te nemen. In dit verband acht het College van belang dat ter zitting door appellant is gesteld dat zijn klacht niet als bezwaarschrift is bedoeld.

2.7. Tevens wijst het College op artikel 9:3 van de Algemene wet bestuursrecht, waarin is bepaald dat tegen een besluit inzake de behandeling van een klacht geen beroep kan worden ingesteld.

Uitspraak in de zaak van:

V. M. L. wonende te R., appellant,
gemachtigde: mr. A. Bosveld, advocaat te Rotterdam,
tegen
het college van bestuur van de Fontys Hogescholen te Eindhoven, verweerder,
gemachtigde: mr. drs. A.A.M.T. van Alphen.

1. Procesverloop

Bij brief van 10 april 2002 heeft appellant een klacht ingediend omtrent zijn uitschrijving voor het studiejaar 2001-2002 op 28 september 2001.

Bij brief van 12 juli 2002 is namens verweerder de klacht niet-ontvankelijk verklaard wegens overschrijding van de termijn.

Daartegen heeft appellant bij brief van 19 juli 2002, ingekomen bij het College op 23 juli 2002, beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 5 september 2002 een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 november 2002. Daar hebben partijen hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1 Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Ik verklaar de door u ingediende klacht niet-ontvankelijk wegens ruime overschrijding van de termijn. Uw redenering dat uw cliënt geen voor bezwaar vatbare beslissing heeft ontvangen houdt geen stand, nu uw cliënt reeds mede door terugstorting van het betaalde collegegeld in november 2001 wist dat hij niet ingeschreven was. Daarnaast heeft de door uw cliënt geraadpleegde decan hem dringend geadviseerd alsnog deel te nemen aan de zgn. 21+ toets tenein-

de een inschrijving alsnog mogelijk te maken. Uw cliënt heeft willens en wetens geen gebruik gemaakt van dat advies en de decan medegedeeld eerst bezwaar tegen de "uitschrijving" te willen maken. De decan heeft uw cliënt geholpen bij het opstellen van brieven hiervoor en hem ingelicht over de mogelijkheid voor een voorlopige voorziening. Door de adviezen van de decan in de wind te slaan komen de gevolgen hiervan voor rekening en risico van uw cliënt.

Uit mij beschikbare informatie is tevens gebleken dat u op 23 november 2001 telefonisch contact met de desbetreffende decan heeft gehad. Tevens is aannemelijk dat de decan uw cliënt, gelet op zijn leeftijd, heeft gewaarschuwd voor te verwachten problemen ten aanzien van de studiefinanciering."

2.2. In beroep heeft appellant het volgende aangevoerd:

"Cliënt acht deze ontvangen (en deze is door Fontys ook nimmer aan cliënt verstuurd zoals impliciet blijkt uit de beslissing van 12 juli 2002), zodat cliënt niet tegengeworpen kan worden niet tijdig tegen een beslissing tot uitschrijving een klacht/bezwaar te hebben ingediend.

Bij ontbreken van een schriftelijke beslissing was cliënt niet op de hoogte van het feit dat hij met terugwerkende kracht tot 1 september 2001 was uitgeschreven, noch welke rechtsgevolgen dit voor hem zou hebben, noch binnen welke termijn hij daartegen een klacht/bezwaar zou kunnen indienen.

Het is correct dat de decan cliënt gewezen heeft op de mogelijkheid om een 21-plus-toelatingsexamen te doen. Cliënt heeft van deze mogelijkheid geen gebruik gemaakt, omdat hij inmiddels overeenstemming had bereikt met Hogeschool Rotterdam over een inschrijving aldaar per 1 november 2001.

Cliënt is voorts van mening dat de beslissing niet conform de regels tot stand is gekomen. Op grond van artikel 48 lid 8 had Fontys de partij waarover een klacht is ingediend in de gelegenheid moeten stellen schriftelijk verweer te voeren, en op grond van lid 9 de betrokken partijen dienen te horen. De bestreden beslissing is aldus onzorgvuldig tot stand gekomen."

2.3. In het verweer is nog het volgende aangevoerd:

"Pas nadat appellant op 22 maart 2002 bericht van IB Groep ontving met betrekking tot zijn studiefinanciering, namen appellant en zijn advocaat actie. Appellant dan wel zijn advocaat had echter reeds in november of uiterlijk december 2001 een klacht bij de Raad van Bestuur kunnen indienen met betrekking tot de gang van zaken in het najaar van 2001 en had bovendien een voorlopige voorziening kunnen vragen.

Naar de mening van de Raad van Bestuur was het op dat moment nog mogelijk geweest de situatie in het voordeel van appellant om te buigen, mits appellant alsnog had deelgenomen aan de 21+ toets. In april 2002 verzoekt de advocaat van appellant de Raad van Bestuur om alsnog een verklaring van inschrijving voor de periode 1 september – 1 november 2001 in te vullen. De Raad van Bestuur is van mening hieraan geen medewerking te kunnen verlenen omdat appellant in die periode zoals later bleek niet ingeschreven is geweest bij Fontys. De Raad van Bestuur wenst niet mee te werken aan het afleggen van verklaringen die in strijd zijn met de werkelijkheid, te meer omdat de decan appellant op 22 november 2001 een aantal suggesties gedaan heeft en hem zelfs de benodigde teksten gedictreed heeft waardoor appellant eind 2001 de situatie had kunnen rechtzetten. Door het in 2001 niet daadwerkelijk overgaan tot het indienen van een klacht of beroepschrift

hebben appellant en zijn advocaat een risico genomen, zeker omdat beiden op dat moment wisten dat studieonderbreking, gelet op de leeftijd van appellant, zou leiden tot verlies van aanspraken op studiefinanciering.

De Raad van Bestuur bestrijdt voorts dat er sprake is van het ontbreken van een voor beroep vatbare beslissing. Een ieder die summier op de hoogte is van het Nederlands recht weet dat ook beroep ingesteld kan worden indien een beslissing uitblijft. Zeker nu de decaan in november 2001 zowel appellant als zijn advocaat uitgebreid geïnformeerd heeft over de te bewandelen wegen, kan de advocaat van appellant niet volhouden dat beroep niet mogelijk was vanwege het ontbreken van een voor beroep vatbare beslissing. Eind november 2001 waren alle betrokkenen wel degelijk op de hoogte van het ongedaan maken van uitschrijving en van de gevolgen daarvan.

De geboden oplossingen, te weten alsnog deelname aan de 21+ toets en/of het indienen van een klacht en/of beroep, zijn om onbegrijpelijke redenen door appellant en zijn advocaat niet benut. Daarmee komt het risico van het nalaten te handelen zoals door de decaan geadviseerd werd, geheel bij appellant te liggen."

2.4. Artikel 1:3, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) luidt - voorzover hier van belang - als volgt:

"Onder besluit wordt verstaan: een schriftelijke beslissing (...)"

Artikel 48, eerste lid, van verweerders Studentenstatuut (hierna: de Regeling) luidt - voorzover hier van belang - als volgt:

"1. De student, (...) die rechtstreeks in zijn belang is getroffen door handelingen of besluiten die door een lid van het personeel of een student jegens hem zijn verricht dan wel genomen, heeft het recht hierover een klacht in te dienen bij de Raad van Bestuur."

2.5. Het beroep is gericht tegen verweerders brief van 12 juli 2002, waarin de klacht van appellant niet-ontvankelijk wordt verklaard wegens termijnoverschrijding.

2.6. Het besluit waartegen beroep is ingesteld, is een reactie van verweerder op een klacht. Een dergelijke reactie ontbeert het karakter van een publiekrechtelijke rechtshandeling. Nu verweerders reactie niet de vorm heeft van een beslissing op bezwaar en evenmin geoordeeld kan worden dat verweerder wel voor deze vorm had moeten kiezen, is geen sprake van een besluit, zodat het College niet bevoegd is van de klacht kennis te nemen. In dit verband acht het College van belang dat ter zitting door appellant is gesteld dat zijn klacht niet als bezwaarschrift is bedoeld.

2.7. Tevens wijst het College op artikel 9:3 van de Algemene wet bestuursrecht, waarin is bepaald dat tegen een besluit inzake de behandeling van een klacht geen beroep kan worden ingesteld.

2.8. Het College ziet in de vermelding door verweerder van de beroepsprocedure bij het College als rechtsmiddel aanleiding om verweerder te veroordelen tot het voldoen aan appellant van het door appellant betaalde griffierecht en tot de kosten die verbonden zijn aan deze procedure.

2.9. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College:

- verklaart zich onbevoegd;
- bepaalt dat verweerder aan appellant het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 29,- (zegge: negenentwintig euro) vergoedt;
- veroordeelt verweerder tot vergoeding van de bij appellant in verband met de behandeling van het beroep gemaakte kosten tot een bedrag van € 644,- (zegge: zeshonderdvierenviertig euro);
- wijst de Fontys Hogescholen te Eindhoven aan als de tot betaling verplichte rechtspersoon.

□

Nr. CBHO 2002/051

(mrs. Nijenhof, Mollee, Borman)

7 januari 2003

Advies studentendecaan, financiële ondersteuning, tijdstip bijzondere omstandigheden, uitschrijving

WHW art. 7.42 lid 4 en 7.51; Tempobeur-fondsregeling RuG 2000-2001 art. 2 lid 2

2.5. Tussen partijen is niet in geschil dat appellante in het studiejaar 2000-2001 ziek was. Voorts staat vast dat appellante in het studiejaar 2000-2001 zich niet naar aanleiding van haar ziekte om advies heeft gewend tot een studentendecaan van het STAG over mogelijk tussentijdse uitschrijving.

2.6. Nu evenmin is gebleken dat appellante tengevolge van haar ziekte niet in staat was om een dergelijk contact te leggen, kan het bestreden besluit stand houden.

Uitspraak in de zaak van:

H. G. wonende te B., appellante,
tegen

het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen te Groningen, verweerder,
gemachtigde: mr. E. van Schaik, werkzaam bij verweerders universiteit.

1. Procesverloop

Bij formulier, gedagtekend 18 december 1998 en bij verweerder binnengekomen op 21 januari 2002, heeft appellante verweerder verzocht om haar financiële ondersteuning te verlenen uit het Tempobeursfonds/-Afstudeerfonds.

Op dat verzoek is bij besluit van 4 maart 2002 namens verweerder afwijzend beslist.

Bij brief van 28 maart 2002, ingekomen bij verweerder op 2 april 2002, heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 28 juni 2002 heeft verweerder het bezwaarschrift ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellante bij brief, ingekomen bij het College op 12 augustus 2002, beroep ingesteld.

Van verweerder is op 5 oktober 2002 een verweerschrift ontvangen.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 november 2002. Daar hebben partijen hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Appellante heeft aan haar verzoek ten grondslag gelegd dat ziekte en het verloop daarvan in het studiejaar 2000-2001 haar studievoortgang hebben vertraagd.

2.1. Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overweging:

"U moet een gedeelte van de studiefinanciering terugbetalen, omdat u in het studiejaar 2000-2001 minder dan 21 punten heeft gehaald. U was in de veronderstelling dat 10 punten halen per studiejaar voldoende was om in aanmerking te komen voor de Afstudeerfondsregeling. Naar uw zeggen kende u de voorwaarden om in aanmerking te komen voor de Afstudeerfondsregeling niet goed. U bent naar het STAG gegaan omdat u vond dat u recht heeft op compensatie. Door uw ziektebeeld was u niet goed in staat de verschillende regelingen juist te interpreteren.

Namens ons College is betoogd dat de universiteit bij het verlenen van financiële steun uit het Afstudeerfonds een reële inschatting van het risico wenst te kunnen maken. Om deze reden wordt de voorwaarde gesteld dat een student, teneinde voor ondersteuning in aanmerking te komen, contact dient te hebben gehad met een studentendecaan van het STAG.

U bent eenmaal bij een studentendecaan geweest. Dat was niet in het studiejaar 2000-2001. U heeft zich derhalve niet op de juiste wijze gemeld bij een studentendecaan van het STAG. Een dergelijke melding is een voorwaarde voor het in aanmerking komen voor ondersteuning uit het Afstudeerfonds."

2.3. In beroep heeft appellante het volgende aangevoerd:

"(...). Daarbij komt dus dat er een vergissing is ontstaan. Ik heb mij meerdere keren bij het STAG gemeld. Als alles duidelijk was geweest, had ik dat in 2000-2001 ook gedaan. Het College van Bestuur van de RUG merkte nog op dat ik mij altijd had moeten melden bij het STAG, omdat ze willen weten hoe er met de gift wordt omgesprongen. Dit heeft het STAG nooit tegen mij gezegd. (...). De vergissing was ook te wijten aan een samenloop van omstandigheden. Het aantal verschillende decanen (door ziekte en zwanger-

schap) zorgde ervoor dat de juiste informatie niet tot mij is doorgedrongen. Ik had moeten aangeven dat een stabiele omgeving/situatie belangrijk voor mensen met mijn ziekte is, maar wist dat zelf toen nog niet (inzicht in het ziektebeeld komt vaak veel later bij psychotische mensen).

Ik (...) had gehoopt dat er ondanks het misverstand een financiële tegemoetkoming kon zijn (in welke vorm dan ook). Het College van Bestuur wijst dit af. Zij menen dat ik ondersteuning heb aangevraagd op grond van "bijzondere omstandigheden, te weten ziekte, welke zich hebben voorgedaan in het studiejaar 2000-2001" (zie bijlage). Hun argument dat ik een financiële tegemoetkoming wens voor een jaar waarin ik mij niet gemeld heb, is juist als je de ogen sluit voor de context. Het gaat mij om de vertraging opgelopen door ziekte in 1996 tot heden. Omdat ik mij gemeld heb van 1996 tot 1999, kwam ik in aanmerking voor een ondersteuning. Door de slechte communicatie tussen het STAG en mij is er een misverstand ontstaan en heb ik mij niet in 2000-2001 gemeld."

2.4. Artikel 2, tweede lid, van de Tempobeursfondsregeling 2000-2001, hierna: de Regeling, luidt, voor zover hier van belang, als volgt:

"2. Aan de causaliteitseis wordt voldaan indien: (...)

b. er tevens sprake is van een zodanige omstandigheid dat het niet mogelijk was om op grond van het bepaalde in artikel 7.42, vierde lid van de wet de inschrijving als student tussentijds te beëindigen dan wel hierover overleg heeft plaatsgevonden met een studentendecaan van het STAG."

2.5. Tussen partijen is niet in geschil dat appellante in het studiejaar 2000-2001 ziek was. Voorts staat vast dat appellante in het studiejaar 2000-2001 zich niet naar aanleiding van haar ziekte om advies heeft gewend tot een studentendecaan van het STAG over mogelijk tussentijdse uitschrijving.

2.6. Nu evenmin is gebleken dat appellante tengevolge van haar ziekte niet in staat was om een dergelijk contact te leggen, kan het bestreden besluit stand houden.

2.7. Gelet op het vorenstaande moet het beroep ongegrond worden verklaard

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Nr. CBHO 2002/057
(mrs. Martens, Nijenhof, Borman)
6 februari 2003

Afstudeeropdracht, bijzondere omstandigheid, keuze bedrijf, studeerbare opleiding wisseling studiebegeleider,

WHW art. 7.51 lid 2 onderdeel g; Regeling ondersteuning technische studenten cohort 1994-1995 TUD art. 3 lid 1 onderdeel c

2.5. Ingevolge artikel 3, tweede lid, van de regeling kan het tijdstip waarop het doctoraal examen moet zijn afgelegd - ingevolge het eerste lid, onder c, vóór de aanvang van het achtste inschrijvingsjaar - opschuiven met het aantal maanden waarin sprake is van een bijzondere omstandigheid als bedoeld in artikel 7.51 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW). Terecht heeft verweerder het door appellant gedane verzoek opgevat als een beroep op de aanwezigheid van een omstandigheid als bedoeld in artikel 7.51, tweede lid, onderdeel g, van de WHW. Aan de orde is dus of het oordeel van verweerder dat geen sprake was van een onvoldoende studeerbare opleiding stand kan houden. Het College is van oordeel dat dit het geval is. Een door appellant ervaren tegenslag met betrekking tot de beschikbaarheid van een werkplek bij een bedrijf, heeft verweerder in redelijkheid voor rekening van appellant mogen laten, nu appellant zelf de keuze heeft gemaakt zich voor zijn afstudeeropdracht van dit bedrijf afhankelijk te stellen. Het College is er evenmin van overtuigd dat de wisseling van studiebegeleider een zodanig bijzondere omstandigheid betrof, dat appellant hierdoor onvermijdelijk in de voortgang van zijn studie zou zijn gefrustreerd.

Uitspraak in de zaak van:

F. wonende te H., appellant,
tegen
het college van bestuur van de Technische Universiteit Delft te Delft, verweerder,
gemachtigde: mr. drs. J. van Leeuwen, werkzaam bij verweerders universiteit.

1. Procesverloop

Bij formulier, gedagtekend 20 september 2001, met bijlage, door verweerder ontvangen op 25 september 2001, heeft appellant verweerder verzocht de peildatum techniekfonds te verleggen tot 1 februari 2002.

Bij brief van 28 november 2001 is dit verzoek namens verweerder afgewezen.

Bij brief van 7 januari 2002, binnengekomen bij verweerder op 10 januari 2002, heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit 31 juli 2002 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellant bij brief van 11 september 2002, ingekomen bij het College op 12 september 2002, beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 18 november 2002 een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 16 december 2002. Daar hebben appellant en verweerder hun standpunten nader toegeelicht.

2. Overwegingen

2.1. Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

“6.1 De Regeling Ondersteuning Technische Studenten, cohort 1994-1995, is totstandgekomen op basis van een in 1991 getekend convenant tussen de Minister van Onderwijs, de Raad van Centrale Ondernemingsorganisaties, de Technische Universiteiten en de Rijksuniversiteit Groningen en omdat de TU in 1994 een vijfjarige cursusduur had ingevoerd voordat de wettelijke cursusduur naar vijf jaar is verlengd. De betreffende studenten vielen wel onder de studiefinancieringsregels voor studenten die een vierjarige opleiding volgden. Om deze studenten niet te duperen, heeft het College van Bestuur een specifieke regeling vastgesteld: het TU-fonds. De Commissie stelt vast dat dhr. F. in beginsel een beroep op deze regeling kan doen.

6.2 In artikel 3 van de regeling zijn de voorwaarden opgenomen waaraan de student moet voldoen om voor financiële ondersteuning uit het TU-fonds in aanmerking te komen. Een van de voorwaarden is dat voor aanvang van het achtste inschrijvingsjaar in het hoger onderwijs het doctoraal examen met goed gevolg moet zijn afgelegd. In het onderhavige geval betekent dat dhr. F. voor 1 september 2001 zijn studie had moeten hebben afgerond om de rentedragende lening om te laten zetten in een gift.

6.3 De regeling bepaalt dat als gevolg van omstandigheden als bedoeld in artikel 7.51 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek het tijdstip waarop het doctoraal examen met goed gevolg moet zijn afgelegd met maximaal 12 maanden kan opschuiven.

6.4 Vast staat dat een onvoldoende studeerbare opleiding “onderwijskundige overmacht” een omstandigheid is, die is bepaald in artikel 7.51 WHW.

6.5 De Commissie is van mening dat de vertraging tot stand gekomen door omstandigheden die dhr. F. noemt, niet valt onder onderwijskundige overmacht. Een afstudeeropdracht verrichten bij een bedrijf is een keuze die de student zelf maakt en heeft niets te maken met het feit dat een opleiding onvoldoende studeerbaar zou zijn. Ook het meegaan met een studiereis, hoe nuttig ook, valt niet onder een onvoldoende studeerbare opleiding.”

2.2. In beroep heeft appellant onder meer het volgende aangevoerd:

“Reeds in mijn bezwaarschrift d.d. 7 januari 2002 heb ik aangegeven dat ik de eisen aan cohort '94 überhaupt onredelijk vind. Het College van Bestuur deelde in 1994 mede dat de studenten van cohort '94 geen nadelige gevolgen zouden ondervinden van het overstappen naar een 5 jarig curriculum. Middels het creëren van een regeling, waarbij studenten van cohort '94 het 6^e studiejaar studiefinanciering via het Techniek/TU-fonds, in plaats van de normale IBG-groep-studiefinanciering, zouden toekomen, leek het CvB deze belofte na te komen. Helaas is het CvB bij het bepalen van deze regeling, tevens van mening geweest dat hier een bindende voorwaarde in opgenomen moest worden: de student diende binnen 7 jaar zijn studie af te ronden. Lukt de student dit niet, dan dient de gehele 'studiefinanciering' van het 6^e jaar terugbetaald te worden.

In mijn ogen is het CvB zijn belofte uit 1994 richting cohort '94 (namelijk dat de student(e) geen nadelige gevolgen van

de overstap naar het 5 jarig curriculum zou ondervinden), duidelijk niet nagekomen. De regeling voor cohort '94 is een stuk minder gunstig dan de regeling voor cohort '95, terwijl dit een vergelijkbaar cohort is. Ook de diplomatermijn-eis is onredelijk te noemen; bij ontvangen studiefinanciering via de IBG-groep is er slechts een prestatie-eis voor het studiejaar waarin de studiefinanciering ontvangen is. En dus niet voor de gehele diplomatermijn. De regeling is derhalve niet gunstig te noemen. Overigens wil ik er hierbij op wijzen dat ik het 6^e studiejaar ruimschoots aan de 50% studiepunten IBG-eis voldaan heb."

2.4. Appellant heeft zich voor het eerst bij verweerders instelling ingeschreven voor het studiejaar 1994-1995. Blijkens artikel 3, eerste lid, van de Regeling ondersteuning technische studenten cohort 1994-1995 (hierna ook: de Regeling), is deze regeling op hem van toepassing. Verweerder heeft de aanvraag van appellant dus terecht aan de voorwaarden van deze regeling getoetst.

2.5. Ingevolge artikel 3, tweede lid, van de Regeling kan het tijdstip waarop het doctoraal examen moet zijn afgelegd - ingevolge het eerste lid, onder c, vóór de aanvang van het achtste inschrijvingsjaar - opschuiven met het aantal maanden waarin sprake is van een bijzondere omstandigheid als bedoeld in artikel 7.51 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW). Terecht heeft verweerder het door appellant gedane verzoek opgevat als een beroep op de aanwezigheid van een omstandigheid als bedoeld in artikel 7.51, tweede lid, onder g, van de WHW. Aan de orde is dus of het oordeel van verweerder dat geen sprake was van een onvoldoende studeerbare opleiding stand kan houden. Het College is van oordeel dat dit het geval is. Een door appellant ervaren tegenslag met betrekking tot de beschikbaarheid van een werkplek bij een bedrijf, heeft verweerder in redelijkheid voor rekening van appellant mogen laten, nu appellant zelf de keuze heeft gemaakt zich voor zijn afstudeeropdracht van dit bedrijf afhankelijk te stellen. Het College is er evenmin van overtuigd dat de wisseling van studiebegeleider een zodanig bijzondere omstandigheid betrof, dat appellant hierdoor onvermijdelijk in de voortgang van zijn studie zou zijn gefrustreerd.

2.6. Niet kan voorts worden geoordeeld dat de Regeling in strijd is met een hogere regeling. Evenmin bestaat aanleiding voor het oordeel dat verweerder bij de afweging van alle daarbij betrokken belangen niet in redelijkheid tot vaststelling van de regeling heeft kunnen komen.

2.7. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Nr. CBHO 2002/064

(mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Borman)

(17 maart 2003)

Kinderalimentatie, geschreven/ongeschreven recht, netto-inkomen, overmacht

KCOU art. 4.1 en 9

2.4. Het College overweegt dat verweerder het netto-inkomen van appellant in de peilperiode correct heeft berekend. Voor het - ter vaststelling van het netto-inkomen - in mindering brengen van betaalde kinderalimentatie op de door appellant ontvangen inkomsten, biedt de KCOU geen grondslag. Niet is gebleken dat de KCOU, door een hiertoe strekkende voorziening te ontberen, in strijd zou zijn met geschreven of ongeschreven regels van hoger recht. Evenmin is gebleken dat de omstandigheden waarin appellant verkeert zodanig bijzonder zijn, dat aanspraak zou bestaan op toepassing van artikel 9 van deze regeling (de voorziening voor onvoorziene gevallen).

Uitspraak in de zaak van:

N. M. wonende te R., appellant,
tegen

het college van bestuur van de Open Universiteit, te Heerlen, verweerder,
gemachtigde: mw. mr. H.M.J.M. Slegers, werkzaam bij verweerders universiteit.

1. Procesverloop

Bij aanvraagformulier, gedagtekend 24 september 2002, heeft appellant verweerder verzocht om toepassing van de Kortingsregeling Cursusgeld Open Universiteit (hierna KCOU). Op dat verzoek is bij besluit van 1 oktober 2002 namens verweerder afwijzend beslist.

Bij brief van 7 oktober 2002, ingekomen bij verweerder op 8 oktober 2002, heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 15 oktober 2002 is namens verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, ingekomen bij het College op 22 november 2002, beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 7 januari 2003 een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 17 februari 2003. Daar heeft appellant zijn

standpunt nader toegelicht. Verweerder is met kennisgeving niet verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Bij het besluit van 1 oktober 2002 heeft verweerder appellants aanvraag om toepassing van de KCOU op de volgende gronden afgewezen:

"Het inkomen van de aanvrager is te hoog.

Het inkomen van u (plus dat van uw eventuele partner) in de peilperiode (drie maandenvoorafgaand aan de maand van ondertekening van de aanvraag) is vastgesteld op € 2826. Voor een korting van 80% mag het inkomen niet meer bedragen dan € 2246 en voor een korting van 50% niet meer dan € 2557. Het bovengenoemde inkomen is als volgt berekend.

07-2002	€ 942	Inkomen € 1051,14 min z.f. premie
	€ 108,42	
08-2002	€ 942	Inkomen € 1051,14 min z.f. premie
	€ 108,42	
09-2002	€ 942	Inkomen € 1051,14 min z.f. premie
	€ 108,42	

totaal: € 2826"

2.2. Verweerder heeft het bestreden besluit doen steunen op de volgende overwegingen:

"De door u genoemde alimentatie betreft een uitgave en die wordt in het kader van de kortingsberekening niet in mindering gebracht op het netto-inkomen. Op grond van het netto-inkomen (en dus niet op grond van het besteedbaar inkomen) wordt bepaald hoe hoog de korting zal zijn. Ook na heroverweging blijkt dat uw netto-inkomen in de peilperiode te hoog is om in aanmerking te komen voor een korting van 50%."

2.3. In beroep heeft appellant het volgende aangevoerd:

"(...) Ik acht namelijk het bedrag, dat ik door rechterlijk vonnis opgelegd, betaal aan alimentatie zijnde 160 Euro per maand, voor mijn dochter zodanig substantieel deel van mijn inkomen, dat dit beschouwd kan worden als een vermindering van mijn netto-inkomen, waardoor ik in aanmerking zou komen van een korting van 50%."

2.4. Het College overweegt dat verweerder het netto-inkomen van appellant in de peilperiode correct heeft berekend. Voor het - ter vaststelling van het netto-inkomen - in mindering brengen van betaalde kinderalimentatie op de door appellant ontvangen inkomsten, biedt de KCOU geen grondslag. Niet is gebleken dat de KCOU, door een hiertoe strekkende voorziening te ontberen, in strijd zou zijn met geschreven of ongeschreven regels van hoger recht. Evenmin is gebleken dat de omstandigheden waarin appellant verkeert zodanig bijzonder zijn, dat aanspraak zou bestaan op toepassing van artikel 9 van deze Regeling (de voorziening voor onvoorziene gevallen).

2.5. Gelet op het voorgaande dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

2.6. Voor een veroordeling in de proceskosten zijn geen termen aanwezig.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Nr. CBHO 2002/066

(mrs. Martens, Nijenhof, Lubberdink)

28 april 2003

Dwingend rechtelijk aard wetsbepaling, restitutie collegegeld, tijdstip beëindiging inschrijving

WHW art. 7.42 lid 1 onderdeel e

2.1. Het College is van oordeel dat verweerder terecht de inschrijving heeft beëindigd met ingang van 1 december 2002 en niet zoals appellante heeft verzocht met ingang van 1 november 2002. Gelet op het bepaalde in artikel 7.42, eerste lid, onderdeel e, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, wordt de inschrijving beëindigd met ingang van de tweede hele maand volgend op de maand waarin het verzoek is ontvangen. Deze bepaling is van dwingendrechtelijk aard. Nu appellante haar verzoek heeft ingediend op 1 oktober 2002 heeft verweerder derhalve niet anders kunnen besluiten dan hij bij het in bezwaar gehandhaafde besluit heeft gedaan.

Uitspraak in de zaak van:

L. R. wonende te A., appellante, tegen

het college van bestuur van de Vrije Universiteit te Amsterdam, verweerder, gemachtigde: mevr. mr. A. van Donk, medewerker aan verweerders universiteit.

1. Procesverloop

Bij mailbericht van 1 oktober 2002 heeft appellante verweerder verzocht haar met ingang van 1 november 2002 voor vier maanden uit te schrijven en restitutie van het collegegeld te verlenen voor die periode.

Bij besluit van 3 oktober 2002 is namens verweerder het verzoek ingewilligd met ingang van 1 december 2002.

Bij brief, ingekomen bij verweerder op 12 november 2002, heeft appellante hiertegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 21 november 2002 is het bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellante bij brief, ingekomen bij het College op 27 november 2002, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift gedateerd 8 januari 2003 ingediend en dit op 20 januari

2003 aangevuld met de op de zaak betrekking hebbende stukken.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 17 maart 2003. Daar hebben partijen hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Het College is van oordeel dat verweerder terecht de inschrijving heeft beëindigd met ingang van 1 december 2002 en niet zoals appellante heeft verzocht met ingang van 1 november 2002. Gelet op het bepaalde in artikel 7.42, eerste lid, onderdeel e, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, wordt de inschrijving beëindigd met ingang van de tweede hele maand volgend op de maand waarin het verzoek is ontvangen. Deze bepaling is van dwingendrechtelijk aard. Nu appellante haar verzoek heeft ingediend op 1 oktober 2002 heeft verweerder derhalve niet anders kunnen besluiten dan hij bij het in bezwaar gehandhaafde besluit heeft gedaan.

2.2. Gelet op het voorgaande dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Nr. CBHO 2002/070

(mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Borman)
(17 maart 2003)

Bezwaarschrift, voorliggend besluit, informatie

Awb art. 7:1

2.2. Het College dient thans de vraag te beantwoorden of verweerder de thans aan de orde zijnde brief van 24 september 2002 terecht als bezwaarschrift heeft aangemerkt. Het College is van oordeel dat dat niet het geval is. Deze brief houdt een algemeen gesteld verzoek aan verweerder in om een regeling te treffen voor oudere (terugkomst-)studenten en maakt geen bezwaar tegen een voorliggend besluit.

Ter zitting heeft verweerder bevestigd dat de brief van 19 september 2002 geen namens verweerder genomen besluit bevat. Zij bevat informatie over de toepasselijke regelgeving en een verwijzing naar het college van bestuur terzake het verzoek een regeling voor oudere studenten te treffen.

Verweerder heeft dan ook ten onrechte op de brief van 24 september 2002 beslist bij wijze van - voor beroep wegens strijd met art. 7:1 Awb vatbare - beslissing op bezwaar. Het besluit van 20 november 2002 dient in zoverre te worden vernietigd.

Uitspraak in de zaak van:

I. wonende te Z., appellante,
tegen

het college van bestuur van de Universiteit Utrecht te Utrecht, verweerder,
gemachtigden: mw. mr. S. Polak en drs. P. Waals, beiden werkzaam bij verweerders universiteit.

1. Procesverloop

Bij formulieren, gedagtekend 11 augustus 2002, heeft appellante verweerder verzocht haar in te schrijven en heeft zij verweerder gemachtigd over te gaan tot gespreide inning van het collegegeld met de aantekening: "maandbedragen tot afstuderen".

Bij brief van 7 september 2002 heeft appellante verweerder meegedeeld dat het door een derde gestorte deel van het collegegeld in de plaats komt van het eerste te innen termijnbedrag collegegeld.

Bij brief van 19 september 2002 heeft het hoofd van de Centrale Studentenadministratie ondermeer het volgende bevestigd: "In ons gesprek heb je bezwaar gemaakt, dat de termijnen per twee maanden worden afgeschreven van je giro (...) via de door jou afgegeven machtiging. Wij hebben je erop gewezen dat de Centrale Studenten Administratie hieraan niets kan doen en dat je je hiervoor kunt wenden tot het College van Bestuur."

Bij brief van 24 september 2002 heeft appellante verweerder - zakelijk weergegeven - verzocht te bezien of voor oudere studenten een aangepaste regeling gespreide betaling collegegeld kan worden toegepast. Bij afzonderlijke brief eveneens van 24 september 2002 heeft appellante klachten ingediend terzake haar behandeling door medewerkers van verweerders instelling.

Bij brief van 20 november 2002 heeft verweerder gereageerd op eerstbedoelde, als bezwaarschrift aangemerkte, brief van 24 september 2002.

Bij brief van 4 december 2002, ingekomen bij het College op 5 december 2002, heeft appellante daartegen beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 16 januari 2003 een verweerschrift ingediend.

Appellante heeft op 29 januari 2003 daarop een reactie ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 17 februari 2003. Daar hebben partijen hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. In beroep heeft appellante het volgende aangevoerd:

"Laat, na alles, wat er gebeurd is (ik wil géén nieuwe inning meer in januari !!!) mij mijn resterende 'collegegeld' maandelijks op vrije wijze naar het CSA overmaken, ook al is dit nú een eenmalig besluit van u, in afwachting van eventueel mogelijke algemene besluiten."

2.2. Het College dient thans de vraag te beantwoorden of verweerder de thans aan de orde zijnde brief van 24 september 2002 terecht als bezwaarschrift heeft aangemerkt. Het College is van oordeel dat dat niet het geval is. Deze brief houdt een algemeen gesteld verzoek aan verweerder in om een regeling te treffen voor oudere (terugkomst-)studenten en maakt geen bezwaar tegen een voorliggend besluit.

Ter zitting heeft verweerder bevestigd dat de brief van 19 september 2002 geen namens verweerder genomen besluit bevat. Zij bevat informatie over de toepasselijke regelgeving en een verwijzing naar het college van bestuur terzake het verzoek een regeling voor oudere studenten te treffen.

Verweerder heeft dan ook ten onrechte op de brief van 24 september 2002 beslist bij wijze van - voor beroep wegens strijd met art. 7:1 Awb vatbare - beslissing op bezwaar. Het besluit van 20 november 2002 dient in zoverre te worden vernietigd.

2.3. Het College overweegt nog dat het in de rede ligt dat verweerder appellante antwoord geeft op de nog openstaande vraag naar een mogelijkheid tot afwijkende gespreide betaling, zoals deze is gesteld in de brief van 24 september 2002.

2.4. Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:74, eerste lid, van de Awb dient verweerder aan appellant het door haar betaalde griffierecht € 29,-- te vergoeden.

2.5. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College:

- I verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt het bestreden besluit;

III. bepaalt dat verweerder aan appellante het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 29 (zegge: negenentwintig euro) vergoedt;

IV. veroordeelt verweerder om aan appellante € 18,65 (zegge: achttien euro en vijftienzes-tig) aan reiskosten te vergoeden;

V. wijst de Universiteit Utrecht aan als de rechtspersoon die deze kosten moet vergoeden.

□

Nr. CBHO 2002/071

(mrs. Martens, Nijenhof, Lubberdink)

17 maart 2003

Overgelegde verzendlijst, termijnoverschrijding

Awb art. 6:7, 6:12

1.5. Het beroepschrift is bij het College binnengekomen op 5 december 2002. De bovengenoemde termijn liep af op 29 november 2002 weshalve het beroepschrift buiten de termijn is ingediend. Dit zou niet anders zijn geweest als van de voor appellant meest gunstige tijdstip van verzending van 21 oktober 2002 zou worden uitgegaan daar de termijn dan op 2 december zou aflopen.

Procesverbaal van de mondelinge uitspraak op grond van artikel 8:67 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) ter openbare zitting van 17 maart 2003:

appellant	: R.N. O.
gemachtigde	: J.M. de K.
verweerder	: het college van bestuur van de Erasmus Universiteit te Rotterdam

Voorzitter	: mr. H.J.O. Martens
Leden	: mr. J.Th.M. Nijenhof, en mr. H.G. Lubberdink
Secretaris	: mr. W.C.P. Beijik

1.1. De Voorzitter stelt aan de orde de tijdigheid van het ingediende beroep.

1.2. Bij artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht is bepaald dat de termijn voor de indiening van een beroepschrift zes weken bedraagt.

1.3. Het besluit op bezwaar is gedateerd 1 oktober 2002 en is naar ter zitting uit verweerders overgelegde verzendlijst is gebleken, verzonden op 18 oktober 2002.

1.4. Appellant heeft gesteld dat hij het bestreden besluit eerst op 22 oktober 2002 heeft ontvangen en derhalve tijdig beroep heeft ingesteld.

1.5. Het beroepschrift is bij het College binnengekomen op 5 december 2002. De bovengenoemde termijn liep af op 29 november 2002 weshalve het beroepschrift buiten de termijn is ingediend. Dit zou niet anders zijn geweest als van de voor appellant meest gunstige tijdstip van verzending van 21 oktober 2002 zou worden uitgegaan daar de termijn dan op 2 december zou aflopen.

1.6. Op grond van het bepaalde bij artikel 6:12 blijft ten aanzien van een na afloop van de termijn ingediend beroepschrift niet-ontvankelijkheidsverklaring daarvan achterwege indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.

1.7. Appellant heeft geen andere feiten en omstandigheden aangedragen ter verschoning van de termijnoverschrijding.

1.8. Een en ander leidt tot de volgende beslissing.

2. Beslissing

Het College verklaart het beroep niet-ontvankelijk

□

Nr. CBHO 2002/072

(mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Borman)
(17 maart 2003)

Bijzondere omstandigheden, inschrijving voor aanvang studiejaar, uitschrijving,

Studentenstatuut HES Amsterdam art. 17 lid 1 onderdeel e en 65

2.6. Volgens de door verweerder vastgestelde regels moest appellante zich uiterlijk voor 1 september 2002 inschrijven. Appellante heeft dit gedaan. Voor het College is komen vast te staan dat appellante tevens voor deze datum jegens verweerders school duidelijk heeft gemaakt dat zij deze inschrijving ongedaan wilde maken. Dat appellante dit wilde, vond in hoge mate zijn grond in handelen van verweerder, dat - naar verweerder stelt - onterecht was. Nu tevens aannemelijk is dat een officieel verzoek tot uitschrijving ook vóór 1 september 2002 zou zijn ingediend, indien verweerder met de van hem te verwachten voortvarendheid de op ap-

pellante betrekking hebbende studiegegevens aan haar zou hebben verstrekt, heeft verweerder in redelijkheid niet kunnen vasthouden aan zijn weigering het verzoek van 12 september 2002 in te willigen.

Uitspraak in de zaak van:

N. R. wonende te H., appellante,
gemachtigde: mevr. D.,
tegen

het college van bestuur van de Hogeschool voor Economische Studies te Amsterdam,
verweerder,
gemachtigde: mr. C.L. Koppenol, werkzaam bij verweerders hogeschool.

1. Procesverloop

Bij brief van 12 september 2002 heeft appellante verweerder verzocht haar per die datum uit te schrijven en restitutie van het collegegeld te verlenen.

Op dat verzoek is bij besluit van 17 september 2002 namens verweerder afwijzend beslist.

Bij brief van 1 oktober 2002, binnengekomen bij verweerder op 3 oktober 2002, heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 13 november 2002 is namens verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellante bij brief van 6 december 2002, ingekomen bij het College op 10 december 2002, beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 6 januari 2003 een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 17 februari 2003. Daar hebben partijen hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Appellante heeft aan haar verzoek voor restitutie van het collegegeld ten grondslag gelegd de niet studeerbaarheid van de opleiding en ziekte.

2.2. Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Op grond van artikel 17, lid 1e van het Studentenstatuut HES Amsterdam, algemeen deel kan een inschrijving tussentijds door het college van bestuur worden beëindigd op grond van een bijzondere omstandigheid. Onder een bijzondere omstandigheid in voornoemd lid wordt niet verstaan een omstandigheid die aan het handelen en/of de risicosfeer van de student kan worden toegerekend (zie studiegids 2001-2002, bladzijde 25). Onvrede met de gang van zaken op de hogeschool is kort gezegd, de reden waarom u uw inschrijving tussentijds wilt beëindigen. Met die gang van zaken was u reeds een jaar vertrouwd, maar desondanks heeft u zich opnieuw als student ingeschreven en komt u thans na een maand tot de conclusie dat u zich achteraf toch heeft vergist en heeft u besloten uw studie in Gent te vervolgen.

Uiteraard staat het u vrij een dergelijke afweging te maken maar dat betekent nog niet dat dit ook een

tussentijdse uitschrijving rechtvaardigt. De door u aangegeven omstandigheid rechtvaardigt naar het oordeel van het college van bestuur geen tussentijdse uitschrijving."

2.3. In beroep heeft appellante onder meer het volgende aangevoerd:

"Wij zijn van mening dat er voldoende reden is om inschrijving tussentijds te beëindigen. De vele fouten die de HES in de anderhalf jaar tijdens de studie van mijn dochter heeft gemaakt, brengen dusdanig veel druk en onrust bij mijn dochter teweeg, dat zij deze druk niet meer kan dragen naast die van de studie. Dit gaat ten koste van haar psychische en lichamelijke gezondheid.

N. lijdt aan een eetstoring en is manisch-depressief. Zij was uitbehandeld bij het AMC en het ging haar erg goed. De hoge druk die de organisatorische rompslomp bij haar school teweeg heeft gebracht is een van de redenen waardoor zij zich weer onder behandeling van een psycholoog heeft moeten stellen. Zij heeft inmiddels besloten, mede op aanraden van haar behandeld psycholoog, dezelfde studie af te maken op een beter georganiseerde instantie en gekozen voor Gent. (Ze studeert inmiddels bijna drie maanden in Gent en het gaat erg goed met haar.) Bijgesloten vindt u de klachten waardoor dit besluit onzerzijds genomen is. De HES claimt steeds voldoende ondernomen te hebben om alle zaken telkens weer recht te zetten. Hier gaat het nu juist om. Telkens moet mijn dochter achter zaken aan gaan om normaal haar studie te kunnen blijven volgen. Dit kost uren tijd en enorm veel energie. Zij heeft deze energie niet meer en het vertrouwen dat het de resterende studiejaar beter of anders zal gaan, is er niet meer. Dit is dan ook geen basis om een studie goed te volbrengen.

Waar wij zeer ontdaan over zijn, is het feit dat ondanks alle uitleg van onze kant, er totaal geen rekening gehouden wordt met de persoonlijke kant van dit verhaal. De termijnen van collegegeld blijven van onze bankrekening worden afgeschreven, terwijl mijn dochter geen gebruik meer maakt van de organisatie en dit ook dit hele studiejaar niet heeft gedaan. Een bijdrage in de kosten om een en ander goed te kunnen afhandelen, lijkt ons voldoende te zijn voldaan met één termijn van het collegegeld."

2.4. In het verweerschrift heeft verweerder het volgende aangevoerd:

"Om een verzoek om tussentijdse uitschrijving goed te kunnen beoordelen moet het college van bestuur over alle relevante gegevens beschikken. In de onderhavige zaak worden de relevante gegevens pas in de loop van de bezwaar- en beroepsprocedure bekend. Aanvankelijk was de reden voor het verzoek "inschrijving bij een andere hogeschool", vervolgens waren het "organisatorische problemen bij de HES" en tenslotte werd het "ziekte". De aanwezigheid van ziekte is overigens niet door middel van een deskundigenverklaring aannemelijk gemaakt. Gelet op deze variëteit aan redenen wordt het college van bestuur wel erg moeilijk, zo niet onmogelijk, gemaakt om het verzoek om tussentijdse uitschrijving op juiste gronden te beoordelen. Uiteraard staat het mevrouw N.R. vrij om de werkelijke redenen van haar verzoek om uitschrijving pas in beroep bekend te maken, maar dat betekent dan nog niet dat het bestreden besluit daarom niet in stand kan blijven.

In het beroepschrift wordt gesteld dat geen rekening wordt gehouden met de "persoonlijke kant van dit verhaal". De HES is het zeer nadrukkelijk niet met deze stelling eens; het college van bestuur houdt bij de beoordeling van verzoeken om tussentijdse uitschrijving steeds ook rekening met de persoonlijke kanten van een zaak; die persoonlijke kanten moeten dan uiteraard wel bekend zijn en moeten ook van voldoende gewicht zijn om een verzoek om tussentijdse uitschrijving te kunnen rechtvaardigen. In het onderhavige geval heeft het college van bestuur niet met alle, achteraf aangevoerde, persoonlijke kanten van de zaak rekening kunnen houden; zou dit laatste wel het geval zijn geweest

dan nog is het college van bestuur thans van mening dat die persoonlijke kanten niet zwaar genoeg wegen om een verzoek om tussentijdse uitschrijving te rechtvaardigen".

2.5. Artikel 65 van verweerders Studentenstatuut luidt:

"In gevallen waarin dit statuut of de wet niet voorziet beslist het college van bestuur."

2.6. Volgens de door verweerder vastgestelde regels moest appellante zich uiterlijk voor 1 september 2002 inschrijven. Appellante heeft dit gedaan. Voor het College is komen vast te staan dat appellante tevens voor deze datum jegens verweerders school duidelijk heeft gemaakt dat zij deze inschrijving ongedaan wilde maken. Dat appellante dit wilde, vond in hoge mate zijn grond in handelen van verweerder, dat - naar verweerder stelt - onterecht was. Nu tevens aannemelijk is dat een officieel verzoek tot uitschrijving ook vóór 1 september 2002 zou zijn ingediend, indien verweerder met de van hem te verwachten voortvarendheid de op appellante betrekking hebbende studiegegevens aan haar zou hebben verstrekt, heeft verweerder in redelijkheid niet kunnen vasthouden aan zijn weigering het verzoek van 12 september 2002 in te willigen.

2.7. Verweerder dient binnen zes weken na verzending van deze uitspraak een nieuw besluit op het bezwaarschrift te nemen met in achtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen.

2.8. Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:74, eerste lid, van de Awb dient verweerder aan appellant het door haar betaalde griffierecht € 29,- te vergoeden.

2.9. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt het bestreden besluit;
- III. bepaalt dat verweerder binnen zes weken na verzending van deze uitspraak een nieuwe beslissing neemt op het bezwaarschrift van appellante met in achtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;
- IV. bepaalt dat verweerder aan appellante het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 29 (zegge: negenentwintig euro) aan appellante te vergoeden;
- V. veroordeelt verweerder om aan appellante € 20,84 (zegge: twintig euro en vierentachtig cent) aan reiskosten te vergoeden;

VI. wijst de Hogeschool voor Economische Studies te Amsterdam aan als de rechtspersoon die deze kosten moet vergoeden.

□

Nr. CBHO 2002/075.1

(mr. Borman)

13 januari 2003

Te late inschrijving, collegegeld, termijn, voorlopige voorziening

WHW art. 7.33 lid 1, 7.37 lid 2, 7.47; Awb art. 8:81; Studentenstatuut INHOLLAND art. 14 lid 1 en 5, 16 lid 5

2.7. Uit artikel 14 van het Studentenstatuut volgt dat het inschrijvingsformulier vóór 1 september 2002 had moeten zijn ingediend. Uit artikel 16, vijfde lid, in samenhang met artikel 14, eerste en tweede lid, van het Studentenstatuut vloeit voort dat ook het machtigingsformulier vóór bedoelde datum diende te zijn ingediend. Verweerder heeft de termijn in de praktijk verlengd tot 1 oktober 2002. Naar uit eerdere jurisprudentie van het College valt op te maken (onder meer uitspraak van 18 juni 1998; zaak 98/004), is het hanteren van deze datum als fatale datum niet ontoelaatbaar. Verweerder stelt geen machtigingsformulier te hebben ontvangen. Wel heeft hij in september 2002 het inschrijvingsformulier ontvangen, dat volgens verzoekster gezamenlijk met de machtiging bij hem zou zijn ingediend. Nu verweerder stelt geen enkel aanknopingspunt te zien om eraan te twifelen dat het machtigingsformulier dit inschrijvingsformulier niet vergezelde en verzoekster geen enkel bewijs aandraagt van indiening ervan - ook een kopie van een ingevuld machtigingsformulier kan niet worden overgelegd - bestaat naar voorlopig oordeel geen reden aan te nemen dat het machtigingsformulier wél tijdig zou zijn ingediend.

2.8. Verzoekster stelt onevenredig gedupeerd te zijn, nu zij er, anders dan medestudenten, door verweerder niet op is gewezen dat niet aan de betalingsverplichting was voldaan. De voorzieningenrechter overweegt hieromtrent, dat herinneringsbrieven als hierbedoeld ten aanzien van het studiejaar 2002-2003 door verweerder zijn verstuurd op 16 augustus 2002. Deze datum was reeds verstreken toen verzoekster om inschrijving verzocht. Ook was deze datum reeds verstreken toen verzoekster zich voor het eerst tot de school wendde met het oog op inschrijving, te weten de laatste week van augustus 2002. Dit betekent dat een rappel ook - niet onrechtmatig - achterwege zou

zijn gebleven, indien verzoekster aanstonds bij dit eerste contact (enkel) een inschrijvingsformulier zou hebben ingeleverd. Voorts acht de voorzieningenrechter van belang, dat verzoekster ter zitting heeft verklaard, dat het feit dat verzoekster zich pas in de laatste week van augustus tot verweerders instelling wendde, een gevolg was van het relatief late tijdstip waarop zijzelf ervoor koos om van onderwijsinstelling te veranderen.

A. D. wonende te R., verzoekster,
tegen

het college van bestuur van de Hogeschool INHOLLAND, te Rotterdam, verweerder,
gemachtigde: mr. A. van Jaarsveld, werkzaam bij verweerders hogeschool.

1. Procesverloop

Bij brief van 18 oktober 2002 heeft verweerder besloten verzoekster niet in te schrijven voor het studiejaar 2002-2003 wegens het niet of niet tijdig voldoen van het collegegeld.

Bij brief van 29 oktober 2002 heeft verzoekster daartegen bezwaar gemaakt.

Bij brief van 27 november 2002 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft verzoekster bij brief van 4 december 2002 opnieuw bezwaargemaakt. Dit bezwaarschrift is als beroepschrift aan het College doorgezonden, alwaar het is ingekomen op 12 december 2002. Bij faxbericht van 11 december 2002 heeft verzoekster de Voorzitter van het College verzocht om een voorlopige voorziening.

Verweerder heeft op 23 december 2002 een verweerschrift ingediend.

Het verzoek om een voorlopige voorziening te treffen is behandeld ter zitting van 8 januari 2003, waar verzoekster en verweerder hun standpunten nader hebben toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan, indien tegen een besluit beroep bij het College is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2.2. Aan het bestreden besluit zijn de volgende overwegingen ten grondslag gelegd:

"In de brief van 18 oktober 2002, kenmerk SZ-215386, werd u medegedeeld dat wij u niet konden inschrijven, aangezien wij niet tijdig het collegegeld zouden hebben ontvangen.

Naar aanleiding van het door u ingediende bezwaarschrift is een nader onderzoek ingesteld. Daarbij is vastgesteld dat uw verzoek om inschrijving wel tijdig is ingediend. Echter,

uit de verstrekte informatie is gebleken dat niet tijdig is voldaan aan de voorwaarden voor betaling, aangezien:

- wij van u geen betaling hebben ontvangen, of deze te laat hebben ontvangen, te weten na 1 oktober jl.;
- wij geen machtiging van u hebben ontvangen.

Ingevolge artikel 7.47 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) wordt het collegegeld betaald in één keer dan wel middels een machtiging om het collegegeld in vijf termijnen te voldoen. Op grond van artikel 7.37, tweede lid, van de WHW en artikel 16, lid 5, van het Studentenstatuut wordt pas tot inschrijving overgegaan nadat het collegegeld tijdig is voldaan dan wel nadat de machtiging correct is ingevuld.

Gezien deze dwingende bepalingen zien wij geen andere mogelijkheid dan uw bezwaar af te doen als zijnde kennelijk ongegrond en zien wij tevens af van horen (art. 6, lid 2, van de Bezwaarschriftprocedure voor besluiten, waarbij beroep bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs openstaat)

2.3. Verzoekster heeft ter ondersteuning van haar beroep – zakelijk weergegeven – aangevoerd dat zij, na een mislukte aanmelding in september 2002 via de Informatie Beheer Groep, vóór oktober 2002 alle bescheiden voor de inschrijving bij verweerder heeft ingeleverd. Na de brief van 18 oktober 2002, waarin gemeld werd dat het collegegeld niet of niet geheel was voldaan, was het haar niet mogelijk dit verzuim alsnog goed te maken. Verzoekster stelt vóór 1 oktober 2002 geen herinneringsbrief te hebben ontvangen of anderszins geïnformeerd te zijn terzake van dit verzuim.

2.4. In het verweerschrift heeft verweerder het volgende aangevoerd:

"Mevrouw D. (hierna: verzoekster) geeft: in haar bezwaarschrift aan zich in de zomermaanden van dit jaar bij de balie in de hal van de hogeschool INHOLLAND, (hierna hogeschool) gemeld te hebben, omdat zij wilde overstappen van de HES naar de hogeschool.

Verzoekster refereert aan een extra balie bedoeld voor inschrijving voor het jaar 2002-2003 welke gedurende de zomermaanden was geopend. Bij een dergelijke wens tot overstappen zullen wij de student doorverwijzen naar de Informatie beheergroep (hierna IBG). Doorgaans adviseren wij deze studenten het verwerken van het verzoek door IBG enige tijd af te wachten echter zich wel op tijd te melden, indien de verwerking door IBG op zich laat wachten.

Appellante geeft ook aan zich een tweede maal bij de balie te hebben gevoegd. Op dat moment werd zij geadviseerd zich toch direct in te schrijven zodat haar gegevens bij ons bekend zijn en zij tijdig aan haar betalingsverplichting kan voldoen.

Een student die zich wil inschrijven moet een ingevuld aanmeldingsformulier inleveren en voldoen aan de betalingsverplichting. Hiertoe reiken wij een inschrijfpakket uit. Hierin bevindt zich het, aanmeldingsformulier, een acceptgiro/machtiging en een informatiebrochure met betrekking tot het invullen en inleveren van de formulieren.

Op de hogeschool onderscheiden wij twee manieren van betaling; betaling via acceptgiro en betaling middels een machtiging. Welke manier van betaling door appellante is gebruikt wordt niet duidelijk uit het bezwaarschrift cq. beroepschrift.

Van appellante hebben wij in september een aanmeldingsformulier ontvangen. Dit aanmeldingsformulier is niet gedateerd en niet ondertekend (bijlage). De hogeschool heeft van appellante geen machtigingsformulier ontvangen. Wij

hebben het collegegeld ook niet op onze rekening ontvangen.

Alle studenten die op 1 oktober 2002 niet aan hun betalingsverplichting hebben voldaan ontvangen een besluit van het College van Bestuur (gedateerd 18 oktober 2002) dat wegens het niet voldoen aan de betalingsverplichting de student niet kan worden ingeschreven. (...)

Inhoudelijke overwegingen

Medio augustus van dit jaar heeft de hogeschool alle studenten, die zich op dat moment hebben gemeld om zich in te schrijven en de studenten die het collegejaar voorafgaand aan het jaar 2002-2003 ingeschreven gestaan hebben, een rappel gestuurd. Appellante heeft zich in de maand september aangemeld. In tegenstelling tot hetgeen (tussen haakjes) in de tekst van het besluit van 18 oktober staat, heeft appellante derhalve geen rappel ontvangen. De tijdsspanne tussen het moment van aanmelden en de datum van 1 oktober 2002 is daarvoor te kort.

Onduidelijk is wanneer appellante het aanmeldingsformulier heeft ingeleverd en op welke manier zij heeft willen betalen.

Naar aanleiding van het bezwaar hebben wij nader onderzoek ingesteld. Daarbij is vastgesteld dat het aanmeldingsformulier wel tijdig is ingeleverd, aangezien de datum waarop de hogeschool dit formulier het aan dossier van appellante heeft toegevoegd voor 1 oktober 2002 is gelegen. Echter, aangezien bij dit onderzoek tevens is gebleken dat niet tijdig aan de betalingsvoorwaarde is voldaan is het bezwaar kennelijk ongegrond verklaard."

2.5. Artikel 7.33, eerste lid, van de WHW, bepaalt:

"De inschrijving geschiedt overeenkomstig door het instellingsbestuur vast te stellen regels van procedurele aard."

Ingevolge het bepaalde in artikel 7.37, tweede lid, van de WHW, wordt - voor zover hier van belang - niet tot inschrijving overgegaan dan nadat het bewijs is geleverd dat het verschuldigde collegegeld is voldaan.

Artikel 14, eerste en tweede lid, van het Studentenstatuut luiden - voorzover hier van belang - als volgt:

"1. De inschrijving (...) dient uiterlijk vóór 1 september van het desbetreffende studiejaar te geschieden overeenkomstig de door het College van Bestuur vastgestelde regels van procedurele aard. (...) Naast de reguliere inschrijving per 1 september bestaat geen recht op inschrijving; de inschrijving staat in die gevallen ter beoordeling van het College van Bestuur.

2. De inschrijfformulieren dienen bij de dienst studentenadministratie of studentenzaken te worden ingeleverd."

Artikel 16, vijfde lid, van het Studentenstatuut luidt - voorzover hier van belang - als volgt:

"Tot de inschrijving wordt niet overgegaan dan nadat het bewijs is overgelegd dat het verschuldigde collegegeld (...) is voldaan of wordt voldaan door middel van de bij de Hogeschool

INHOLLAND in gebruik zijnde machtiging voor gespreide betaling door incasso. (...)”

2.6. Ter zitting heeft verzoekster aangegeven in de laatste week van augustus 2002 zich op school tot de receptie te hebben gewend met het oog op inschrijving. Zij heeft het advies opgevolgd zich evenwel eerst te wenden tot de IBG, teneinde de wijziging van onderwijsinstelling door te geven. Eveneens volgde verzoekster het advies op om niet te lang te wachten met het zich opnieuw melden bij de school, ingeval antwoord van de IBG lange tijd op zich zou laten wachten. Naar eigen stellen heeft verzoekster zich opnieuw bij de receptie op school gemeld na twee à drie weken, dus in de tweede of derde week van september 2002. Toen is haar een inschrijvingspakket meegegeven, waartoe een inschrijvingsformulier en een formulier met een machtiging tot afschrijving van het collegegeld behoorden. Verzoekster stelt beide formulieren meteen te hebben ingevuld en ingeleverd bij de receptie. Verweerder stelt hiertegenover dat wel een inschrijvingsformulier is ontvangen, maar geen machtigingsformulier.

2.7. Uit artikel 14 van het Studentenstatuut volgt dat het inschrijvingsformulier vóór 1 september 2002 had moeten zijn ingediend. Uit artikel 16, vijfde lid, in samenhang met artikel 14, eerste en tweede lid, van het Studentenstatuut vloeit voort dat ook het machtigingsformulier vóór bedoelde datum diende te zijn ingediend. Verweerder heeft de termijn in de praktijk verlengd tot 1 oktober 2002. Naar uit eerdere jurisprudentie van het College valt op te maken (onder meer uitspraak van 18 juni 1998; zaak 98/004), is het hanteren van deze datum als fatale datum niet ontoelaatbaar. Verweerder stelt geen machtigingsformulier te hebben ontvangen. Wel heeft hij in september 2002 het inschrijvingsformulier ontvangen, dat volgens verzoekster gezamenlijk met de machtiging bij hem zou zijn ingediend. Nu verweerder stelt geen enkel aanknopingspunt te zien om eraan te twijfelen dat het machtigingsformulier dit inschrijvingsformulier niet vergezelde en verzoekster geen enkel bewijs aandraagt van indiening ervan - ook een kopie van een ingevuld machtigingsformulier kan niet worden overgelegd - bestaat naar voorlopig oordeel geen reden aan te nemen dat het machtigingsformulier wél tijdig zou zijn ingediend.

2.8. Verzoekster stelt onevenredig gedupeerd te zijn, nu zij er, anders dan medestudenten, door verweerder niet op is gewezen dat niet aan de betalingsverplichting was voldaan. De voorzieningenrechter overweegt hieromtrent,

dat herinneringsbrieven als hierbedoeld ten aanzien van het studiejaar 2002-2003 door verweerder zijn verstuurd op 16 augustus 2002. Deze datum was reeds verstreken toen verzoekster om inschrijving verzocht. Ook was deze datum reeds verstreken toen verzoekster zich voor het eerst tot de school wendde met het oog op inschrijving, te weten de laatste week van augustus 2002. Dit betekent dat een rappel ook - niet onrechtmatig - achterwege zou zijn gebleven, indien verzoekster aanstonds bij dit eerste contact (enkel) een inschrijvingsformulier zou hebben ingeleverd. Voorts acht de voorzieningenrechter van belang, dat verzoekster ter zitting heeft verklaard, dat het feit dat verzoekster zich pas in de laatste week van augustus tot verweerders instelling wendde, een gevolg was van het relatief late tijdstip waarop zijzelf ervoor koos om van onderwijsinstelling te veranderen.

2.9. Gelet op het vorenoverwogene wijst de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening af. Voor een veroordeling in de proceskosten zijn geen termen aanwezig.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

□

CBHO 2002/076.1
(mr. Borman)
13 januari 2003

Collegegeld (voldoening door derde), te late inschrijving, ten overvloede, termijn, voorlopige voorziening, wijziging inhoudelijke argumenten

WHW art. 7.33 lid 1, 7.37 lid 2, 7.47; Awb art. 8:81; Studentenstatuut INHOLLAND art. 14 lid 1 en 2, 16 lid 5

2.5. De voorzieningenrechter constateert dat bij de beslissing op bezwaar van 27 november 2002 is overwogen dat bij nader onderzoek is gebleken dat het verzoek om inschrijving tijdig is ingediend. Deze overweging wekt de indruk dat verweerder erkent dat - overeenkomstig artikel 14, eerste lid, gelezen in samenhang met het tweede lid, van het Studentenstatuut - een (her)inschrijvingsformulier is ingediend. Ter zitting heeft verweerder evenwel verklaard over een dergelijk formulier niet te beschikken. Volgens hem zou het ingediende verzoek om inschrijving niet via het gebruikelijke formulier zijn geschied, maar zou de wens tot inschrijving van

verzoekster anderszins tot hem zijn gekomen. Op welke wijze precies kon verweerder niet aangeven. Hij beschikt ook niet over enigerlei aantekening waaruit een contact met verzoekster zou kunnen blijken dat wijst op een - niet via een formulier - gevraagde herinschrijving. Ook een verslag van het "nader onderzoek" waaraan wordt gerefereerd in het besluit van 27 november 2002 of enig ander stuk betreffende in de bezwaarprocedure verzamelde informatie, kan verweerder niet overleggen.

2.6. Nu verweerder tot op heden niet in staat is om gedocumenteerd of concreet aan te geven waarop hij zijn oordeel baseert dat tijdig een verzoek om inschrijving is ingediend, valt niet uit te sluiten dat verzoekster via de voorgeschreven procedure tijdig om inschrijving heeft verzocht. Indien dit inderdaad het geval zou zijn, zou dit betekenen dat verweerder in zijn dossier met betrekking tot verzoekster niet de beschikking had en heeft over alle door of namens verzoekster ingediende stukken. Hiervan uitgaande valt niet uit te sluiten dat een machtiging die naar - uiteindelijk - stellen van verzoekster het ingediende inschrijfformulier zou hebben vergezeld, eveneens in het ongerede is geraakt.

2.7. Nu in dit stadium van de procedure in ieder geval enige twijfel gerechtvaardigd is omtrent de houdbaarheid van verweerders standpunt dat een machtiging tot overschrijving van het collegegeld niet tijdig is ontvangen, ziet de voorzieningenrechter, gelet op het belang van verzoekster die verkeert in haar laatste studiejaar, aanleiding de in het dictum van deze uitspraak vermelde voorlopige voorziening te treffen. Hierbij acht de voorzieningenrechter mede van belang dat verzoekster door verweerders instelling tot aan het moment van deze uitspraak in de gelegenheid is gesteld onderwijst te volgen en tentamens af te leggen, van welke gelegenheid verzoekster tot op heden gebruik heeft gemaakt.

2.8. De voorzieningenrechter ziet er niet aan voorbij dat verzoekster in de verschillende stadia van de procedure geen eenduidig standpunt heeft ingenomen. Zo zijn door of namens verzoekster zowel met betrekking tot de vraag of de herinneringsbrief van 16 augustus 2002 verzoekster had bereikt als met betrekking tot de vraag wie het collegegeld zou betalen (de vader dan wel de stiefvader van verzoekster) in het beroepschrift enerzijds en in de aanvulling hierop van 3 januari 2003 anderzijds met elkaar niet overeenstemmende standpunten betrokken. Het is voorstelbaar dat bij de beoordeling van het beroep in de hoofdzaak bedoelde ver-

schillen nadere aandacht behoeven. Nu ter zitting in ieder geval enige verklaring van deze uiteenlopende standpunten is gegeven, acht de voorzieningenrechter bedoelde inconsequentie niet zodanig zwaarwegend, dat deze aan het treffen van een voorlopige voorziening in de weg zou dienen te staan.

Uitspraak op het verzoek om voorlopige voorziening in de zaak van:

M. wonende te R., verzoekster,
gemachtigde: M. D.,
tegen
het college van bestuur van de hogeschool INHOLLAND, te Rotterdam, verweerder,
gemachtigde: mr. A. van Jaarsveld, werkzaam bij verweerders hogeschool.

1. Procesverloop

Bij besluit van 18 oktober 2002 heeft verweerder besloten verzoekster niet in te schrijven als student voor het studiejaar 2002-2003 wegens het niet dan wel niet tijdig voldoen van het collegegeld.

Daartegen heeft verzoekster bij brief ingekomen bij verweerder op 30 oktober 2002 bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 27 november 2002 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Bij faxbericht van 16 december 2002, ingekomen bij het College op diezelfde dag, heeft verzoekster daartegen beroep ingesteld en gelijktijdig de Voorzitter van het College verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Verweerder heeft op 27 december 2002 een verweerschrift ingediend.

Verzoekster heeft op 6 januari 2003 nadere stukken ingediend.

Het verzoek om een voorlopige voorziening is behandeld ter zitting van 8 januari 2003. Hierbij hebben partijen hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan, indien tegen een besluit beroep bij het College is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2.2. Aan het bestreden besluit zijn de volgende overwegingen ten grondslag gelegd:

"In de brief van 18 oktober 2002, kenmerk SZ-215386, werd u medegedeeld dat wij u niet konden inschrijven, aangezien wij niet tijdig het collegegeld zouden hebben ontvangen.

Naar aanleiding van het door u ingediende bezwaarschrift is een nader onderzoek ingesteld. Daarbij is vastgesteld dat uw verzoek om inschrijving wel tijdig is ingediend. Echter, uit de verstrekte informatie is gebleken dat niet tijdig is voldaan aan de voorwaarden voor betaling, aangezien:

- wij van u geen betaling hebben ontvangen, of deze te laat hebben ontvangen, te weten na 1 oktober jl.;
- wij geen machtiging van u hebben ontvangen.

Ingevolge artikel 7.47 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) wordt het collegegeld betaald in één keer dan wel middels een machtiging om het collegegeld in vijf termijnen te voldoen. Op grond van artikel 7.37, tweede lid, van de WHW en artikel 16, lid 5, van het Studentenstatuut wordt pas tot inschrijving overgegaan nadat het collegegeld tijdig is voldaan dan wel nadat de machtiging correct is ingevuld.

Gezien deze dwingende bepalingen zien wij geen andere mogelijkheid dan uw bezwaar af te doen als zijnde kennelijk ongegrond en zien wij tevens af van horen (art. 6, lid 2, van de Bezwaarschriftprocedure voor besluiten, waarbij beroep bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs openstaat)."

2.3. In haar brief van 3 januari 2003, binnengekomen bij het College op 6 januari 2003, heeft appellante - zakelijk weergegeven - aangevoerd dat in de laatste week van mei 2002 zowel het ingevulde inschrijvingsformulier als het getekende machtigingsformulier gezamenlijk aan verweerder zijn toegezonden. Naar aanleiding van de rappelbrief van 16 augustus 2002 heeft verzoekster telefonisch contact met verweerder opgenomen en heeft deze gemeld dat verzoekster staat ingeschreven en de brief van 16 augustus 2002 als niet geschreven moet worden beschouwd.

2.4. Artikel 7.33, eerste lid, van de WHW, bepaalt:

"De inschrijving geschiedt overeenkomstig door het instellingsbestuur vast te stellen regels van procedurele aard."

Artikel 14, eerste en tweede lid, van het Studentenstatuut luidt - voorzover hier van belang - als volgt:

"1. De inschrijving (...) dient uiterlijk vóór 1 september van het desbetreffende studiejaar te geschieden overeenkomstig de door het College van Bestuur vastgestelde regels van procedurele aard. (...) Naast de reguliere inschrijving per 1 september bestaat geen recht op inschrijving; de inschrijving staat in die gevallen ter beoordeling van het College van Bestuur.

2. De inschrijfformulieren dienen bij de dienst studentenadministratie of studentenzaken te worden ingeleverd."

Artikel 16, vijfde lid, van het Studentenstatuut luidt - voorzover hier van belang - luidt als volgt:

"Tot de inschrijving wordt niet overgegaan dan nadat het bewijs is overgelegd dat het verschuldigde collegegeld (...) is voldaan of wordt

voldaan door middel van de bij de Hogeschool INHOLLAND in gebruik zijnde machtiging voor gespreide betaling door incasso. (...)"

2.5. De voorzieningenrechter constateert dat bij de beslissing op bezwaar van 27 november 2002 is overwogen dat bij nader onderzoek is gebleken dat het verzoek om inschrijving tijdig is ingediend. Deze overweging wekt de indruk dat verweerder erkent dat - overeenkomstig artikel 14, eerste lid, gelezen in samenhang met het tweede lid, van het Studentenstatuut - een (her)inschrijvingsformulier is ingediend. Ter zitting heeft verweerder evenwel verklaard over een dergelijk formulier niet te beschikken. Volgens hem zou het ingediende verzoek om inschrijving niet via het gebruikelijke formulier zijn geschied, maar zou de wens tot inschrijving van verzoekster anderszins tot hem zijn gekomen. Op welke wijze precies kon verweerder niet aangeven. Hij beschikt ook niet over enigerlei aantekening waaruit een contact met verzoekster zou kunnen blijken dat wijst op een - niet via een formulier - gevraagde herinschrijving. Ook een verslag van het "nader onderzoek" waaraan wordt gerefereerd in het besluit van 27 november 2002 of enig ander stuk betreffende in de bezwaarprocedure verzamelde informatie, kan verweerder niet overleggen.

2.6. Nu verweerder tot op heden niet in staat is om gedocumenteerd of concreet aan te geven waarop hij zijn oordeel baseert dat tijdig een verzoek om inschrijving is ingediend, valt niet uit te sluiten dat verzoekster via de voorgeschreven procedure tijdig om inschrijving heeft verzocht. Indien dit inderdaad het geval zou zijn, zou dit betekenen dat verweerder in zijn dossier met betrekking tot verzoekster niet de beschikking had en heeft over alle door of namens verzoekster ingediende stukken. Hiervan uitgaande valt niet uit te sluiten dat een machtiging die naar - uiteindelijk - stellen van verzoekster het ingediende inschrijfformulier zou hebben vergezeld, eveneens in het ongereede is geraakt.

2.7. Nu in dit stadium van de procedure in ieder geval enige twijfel gerechtvaardigd is omtrent de houdbaarheid van verweerders standpunt dat een machtiging tot overschrijving van het collegegeld niet tijdig is ontvangen, ziet de voorzieningenrechter, gelet op het belang van verzoekster die verkeert in haar laatste studiejaar, aanleiding de in het dictum van deze uitspraak vermelde voorlopige voorziening te treffen. Hierbij acht de voorzieningenrechter mede van belang dat verzoekster door verweerders instelling tot aan het moment van deze uitspraak in de gelegenheid is gesteld on-

derwijs te volgen en tentamens af te leggen, van welke gelegenheid verzoekster tot op heden gebruik heeft gemaakt.

2.8. De voorzieningenrechter ziet er niet aan voorbij dat verzoekster in de verschillende stadia van de procedure geen eenduidig standpunt heeft ingenomen. Zo zijn door of namens verzoekster zowel met betrekking tot de vraag of de herinneringsbrief van 16 augustus 2002 verzoekster had bereikt als met betrekking tot de vraag wie het collegegeld zou betalen (de vader dan wel de stiefvader van verzoekster) in het beroepschrift enerzijds en in de aanvulling hierop van 3 januari 2003 anderzijds met elkaar niet overeenstemmende standpunten betrokken. Het is voorstelbaar dat bij de beoordeling van het beroep in de hoofdzaak bedoelde verschillen nadere aandacht behoeven. Nu ter zitting in ieder geval enige verklaring van deze uiteenlopende standpunten is gegeven, acht de voorzieningenrechter bedoelde inconsequentie niet zodanig zwaarwegend, dat deze aan het treffen van een voorlopige voorziening in de weg zou dienen te staan.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- I. bepaalt dat verzoekster tot dat door het College op haar beroep zal zijn beslist door verweerder dient te worden behandeld als was zij bij diens instelling ingeschreven;
- II. bepaalt dat het door verzoekster betaalde griffierecht ten bedrage van € 29,- door de hogeschool INHOLLAND aan verzoekster wordt vergoed.

□

CBHO 2002/076 (vervolg op CBHO 2002/076.1)
(mrs. Martens, Nijenhof, en Lubberdink)
28 april 2003

Fatale datum, inschrijving, vertrouwensbeginsel

WHW art. 7.37 lid 2 en 7.47; Studentenstatuut INHOLLAND art.16 lid 5

2.4. Het College overweegt als volgt. Nu verweerder appellante in de veronderstelling heeft gelaten en appellante daarop mocht afgaan dat zowel het inschrijvings- als het machtigingsformulier door verweerder ontvangen waren en verweerder appellante eerst na het verstrijken van de fatale datum van 1 oktober bij brief van 18 oktober 2002 heeft gewezen op het niet ontvangen hebben van het machtigingsformulier is het College van oordeel dat verweerder de ge-

volgen van het niet tijdig voldoen van het collegegeld niet voor rekening van appellante heeft mogen laten.

Uitspraak in de zaak van:

M. K. wonende te R., appellante,
gemachtigde: M. D.,
tegen
het college van bestuur van de hogeschool INHOLLAND, te Rotterdam,
verweerder,
gemachtigde: mevr. mr. M. Berkhout, werkzaam bij verweerders hogeschool.

1. Procesgang

Bij besluit van 18 oktober 2002 heeft verweerder besloten appellante niet in te schrijven als student voor het studiejaar 2002-2003 wegens het niet dan wel niet tijdig hebben voldaan van het collegegeld.

Daartegen heeft appellante bij brief ingekomen bij verweerder op 30 oktober 2002 bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 27 november 2002 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Bij faxbericht van 16 december 2002, ingekomen bij het College op diezelfde dag, heeft appellante daartegen beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift, gedateerd 27 november 2002, ingediend en dit bij faxbericht, ingekomen bij het College op 30 januari 2003, aangevuld.

Appellante heeft op 6 januari en 4 maart 2003 nadere gronden ingediend.

Het beroep is behandeld ter zitting van 17 maart 2003. Hierbij hebben partijen hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Aan het bestreden besluit zijn de volgende overwegingen ten grondslag gelegd:

"In de brief van 18 oktober 2002, kenmerk SZ-215386, werd u medegedeeld dat wij u niet konden inschrijven, aangezien wij niet tijdig het collegegeld zouden hebben ontvangen.

Naar aanleiding van het door u ingediende bezwaarschrift is een nader onderzoek ingesteld. Daarbij is vastgesteld dat uw verzoek om inschrijving wel tijdig is ingediend. Echter, uit de verstrekte informatie is gebleken dat niet tijdig is voldaan aan de voorwaarden voor betaling, aangezien:

- wij van u geen betaling hebben ontvangen, of deze te laat hebben ontvangen, te weten na 1 oktober jl.;

- wij geen machtiging van u hebben ontvangen.

Ingevolge artikel 7.47 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) wordt het collegegeld betaald in één keer dan wel middels een machtiging om het collegegeld in vijf termijnen te voldoen. Op grond van artikel 7.37, tweede lid, van de WHW en artikel 16, lid 5, van het Studentenstatuut wordt pas tot inschrijving overgegaan nadat het collegegeld tijdig is voldaan dan wel nadat de machtiging correct is ingevuld.

Gezien deze dwingende bepalingen zien wij geen andere mogelijkheid dan uw bezwaar af te doen als zijnde kennelijk ongegrond en zien wij tevens af van horen (art. 6, lid 2, van de Bezwaarschriftprocedure voor besluiten, waarbij beroep bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs openstaat)."

In beroep heeft appellante - zakelijk weergegeven - aangevoerd dat in de laatste week van mei 2002 zowel het ingevulde inschrijvingsformulier als het getekende machtigingsformulier gezamenlijk aan verweerder zijn toegezonden. Op 16 augustus is aan appellante een rappelbrief geschreven, waarvan de inhoud als gevolg luidt:

"U heeft vorig schooljaar deelgenomen aan een opleiding van de Ichthus Hogeschool/Hogeschool Delft. Alvorens u aan het nieuwe schooljaar kunt beginnen moet u zich officieel bij ons aanmelden. Hiervoor heeft u onlangs een herinschrijfpakket van ons ontvangen. In dit pakket is aangegeven welke gegevens wij van u nodig hebben. In onderstaand overzicht is te zien wat wij tot op heden van u hebben ontvangen en verwerkt.

Benodigde gegevens:

Aangeleverd en verwerkt

Geheel ingevuld gegevensformulier t.b.v. inschrijving N

Betaling:

Voldaan aan betalingsverplichting

N

Uit bovenstaand overzicht kan blijken dat een aantal gegevens nog niet in ons bezit is. In dat geval kunnen wij uw inschrijving nog niet definitief maken. Dit betekent dat wij geen Bewijs van inschrijving kunnen afgeven. U heeft zo'n bewijs nodig om colleges te kunnen volgen en om deel te kunnen nemen aan examens.

Ons dringende verzoek aan u is om er voor te zorgen dat bovenstaande ontbrekende gegevens uiterlijk 27 augustus 02 in ons bezit zijn. Zodat alles in orde is op het moment dat het studiejaar begint."

Naar aanleiding van deze rappelbrief van 16 augustus 2002 heeft appellante telefonisch contact opgenomen met het informatiepunt van de unitcommunicatie van verweerder. Appellante heeft gemeld dat zij volgens haar gegevens het formulier wel degelijk tijdig en volledig is toegezonden. Na raadpleging van het geautomatiseerde systeem deelt de betreffende medewerkster van het informatiepunt appellante mede dat zij staat ingeschreven en de brief van 16 augustus 2002 als niet geschreven moet worden beschouwd.

2.3. Verweerder heeft voormelde gang van zaken met betrekking tot appellantes brief niet betwist, zodat deze tussen partijen vaststaat.

2.4. Het College overweegt als volgt. Nu verweerder appellante in de veronderstelling heeft gelaten en appellante daarop mocht afgaan dat zowel het inschrijvings- als het machtigingsformulier door verweerder ontvangen waren en verweerder appellante eerst na het verstrijken van de fatale datum van 1 oktober bij brief van 18 oktober 2002 heeft gewezen op het niet ontvangen hebben van het machtigingsformulier is

het College van oordeel dat verweerder de gevolgen van het niet tijdig voldoen van het collegegeld niet voor rekening van appellante heeft mogen laten.

2.5. Op grond van het voorgaande dient het beroep gegrond te worden verklaard.

2.6. Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.66, tweede lid, van de WHW in verbinding met artikel 8:74, eerste lid, van de Awb dient verweerder aan appellante het door haar betaalde griffierecht € 29,- te vergoeden.

2.7. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt het bestreden besluit van 27 november 2002;
- III. bepaalt dat verweerder aan appellante het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 29 (zegge: negenentwintig euro) vergoedt;
- IV. veroordeelt verweerder tot vergoeding aan appellante van de reiskosten ten bedrage van € 8,40 (zegge: acht euro en veertig cent);
- V. wijst de hogeschool INHOLLAND aan als de rechtspersoon die deze kosten dient te vergoeden

□

Nr. CBHO 2002/079

(mrs. Martens, Nijenhof, Lubberdink)

28 april 2003

Bijzondere omstandigheden, inschrijving, objectieve medische gegevens, restitutie collegegeld

Artikel 17 lid 1, aanhef en onderdeel b, en lid 2, van het Studentenstatuut HES Amsterdam

2.5. Het College stelt vast dat appellante onvoldoende objectieve medische gegevens aan verweerder heeft overgelegd die de slotsom rechtvaardigden dat appellante als gevolg van ziekte niet in staat was te studeren. Zo lijkt de haptonoom bij wie zij onder behandeling is studie niet uit te sluiten wanneer hij stelt:

"Samen werken wij er aan haar "zo snel mogelijk" weer op de rails te krijgen. Tot dat moment is gedoseerde inspanning gewenst. Haar studie zal dan ook op een lager niveau moeten gebeuren, totdat zij weer helemaal hersteld is."

Ook uit de in beroep ingebrachte verklaring van het Leids Universitair Medisch Centrum valt niet

af te leiden dat appellante daartoe niet in staat was.

Op grond van het vorenstaande en bij gebreke van andersluidende objectieve medische gegevens ten tijde van belang heeft verweerder niet aannemelijk hoeven achten dat appellante wegens ziekte niet in staat was te studeren.

Uitspraak in de zaak van:

D. wonende te N., appellante,
gemachtigde: T.,
tegen

het college van bestuur van de Hogeschool voor Economische Studies te Amsterdam,
verweerder,
gemachtigde: mr. C.L. Koppenol, medewerker
aan verweerders hogeschool.

1. Procesverloop

Bij brief van 23 september 2002 heeft appellante verweerder verzocht haar inschrijving voor het studiejaar 2002-2003 te beëindigen en het collegegeld te restitueren.

Dat verzoek is bij besluit van 16 oktober 2002 namens verweerder afgewezen.

Bij brief van 30 oktober 2002, heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 22 november 2002 is namens verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellante bij faxbericht, ingekomen bij het College op 20 december 2002, beroep ingesteld.

Bij brief van 27 januari 2003, bij het College binnengekomen op 30 januari 2003, heeft appellante de gronden van het beroep aangevuld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend gedateerd 17 februari 2003.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 17 maart 2003. Daar hebben partijen hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Appellante heeft aan haar verzoek ten grondslag gelegd dat ziekte haar het volgen van de opleiding in het studiejaar 2002-2003 onmogelijk maakt.

2.2. Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"U wilt u tussentijds uitschrijven omdat u meent dat u als gevolg van ziekte niet in staat bent uw studie op dit moment voort te zetten. Ter onderbouwing van uw betoog heeft u ingebracht een verklaring van uw behandelend specialist [lees haptonoom]. Naar het oordeel van het college van bestuur blijkt uit die verklaring niet dat u niet in staat zou zijn om te studeren; het enige wat uw specialist verklaart is dat uw studie "op een lager niveau zal moeten gebeuren". Daarnaast heeft u zich ondanks uw ziekte toch als student ingeschreven voor het huidige studiejaar. Deze feiten en uw eigen verklaring dat het inmiddels al weer beter met u gaat, brengt het college van bestuur tot het oordeel dat u in onvoldoende mate aannemelijk heeft gemaakt dat u als gevolg van ziekte niet in staat bent te studeren."

2.3. In beroep heeft appellante - zakelijk weergegeven - aangevoerd dat haar gezondheidssituatie eind augustus 2002 is verslechterd. Zij heeft in haar verzoek van 23 september haar ziekteverschijnselen gedetailleerd beschreven. In augustus, september en oktober 2002 heeft appellante een aantal ingrijpende medische onderzoeken ondergaan. Hierdoor was appellante niet in staat de gevraagde medische onderbouwing aan verweerder te verstrekken.

2.4. Artikel 17, eerste lid, aanhef en onderdeel b, en tweede lid, van het Studentenstatuut van verweerders instelling (hierna: de Regeling) luidt - voorzover hier van belang - als volgt:

"1. Op verzoek van degene die is ingeschreven voor een opleiding

(...)

b. wordt in geval van ziekte (...), ter beoordeling van het college van bestuur, de inschrijving voor het desbetreffende studiejaar beëindigd met ingang van de maand volgend op de tweede maand waarin betrokkene niet aan het onderwijs heeft kunnen deelnemen;

(...)

2. (...) In het verzoek wordt de reden van het verzoek toegelicht."

2.5. Het College stelt vast dat appellante onvoldoende objectieve medische gegevens aan verweerder heeft overgelegd die de slotsom rechtvaardigden dat appellante als gevolg van ziekte niet in staat was te studeren. Zo lijkt de haptonoom bij wie zij onder behandeling is studie niet uit te sluiten wanneer hij stelt:

"Samen werken wij er aan haar "zo snel mogelijk" weer op de rails te krijgen. Tot dat moment is gedoseerde inspanning gewenst. Haar studie zal dan ook op een lager niveau moeten gebeuren, totdat zij weer helemaal hersteld is."

Ook uit de in beroep ingebrachte verklaring van het Leids Universitair Medisch Centrum valt niet af te leiden dat appellante daartoe niet in staat was.

Op grond van het vorenstaande en bij gebreke van andersluidende objectieve medische gegevens ten tijde van belang heeft verweerder niet aannemelijk hoeven achten dat appellante wegens ziekte niet in staat was te studeren.

2.6. Gelet op het vorenstaande moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.7 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Nr. CBHO 2003/003 en 003.1
(mr. Olivier)
(19 februari 2003)

**Bewijsrisico, inschrijving, [fatale] termijn,
voldoening collegegeld**

**WHW art. 7.37 lid 2, 7.47; Awb 8:81, 8:86 lid
1; Studentenstatuut INHOLLAND art. 14 lid 1
en 16 lid 5**

2.9. Verweerder stelt voor 1 oktober 2002 van appellant geen ingevuld machtigingsformulier te hebben ontvangen, terwijl ook niet op andere wijze voor die datum appellant aan zijn verplichting heeft voldaan om het collegegeld te betalen. De voorzieningenrechter ziet geen aanleiding aan de juistheid daarvan te twijfelen. Appellant stelt dat hij in september 2002 zijn ingevulde machtigingformulier in een enveloppe heeft gedaan. Nu vaststaat dat verweerder dat formulier niet heeft ontvangen zal appellant de indiening daarvan moeten aantonen. Met hetgeen appellant daartoe heeft aangevoerd heeft appellant zulks niet aangetoond.

Voorzover appellant heeft gesteld dat er bij de administratie van verweerder wel veel misging, waarvan het zoekraken van aanzienlijke hoeveelheden correspondentie, ziet de voorzieningenrechter daarin onvoldoende aanleiding om het bewijsrisico op verweerder te doen overgaan. Niet alleen is die stelling onvoldoende onderbouwd maar ook is van belang dat appellant maatregelen had kunnen nemen om de ontvangst bij verweerder min of meer te garanderen althans het bewijs van tijdige indiening te kunnen aantonen.

De voorzieningenrechter merkt op dat appellant er mee bekend was en waarop is gewezen, dat na 1 oktober verweerder niet meer tot inschrijving zou overgaan, en dat appellant met de door hem gestelde indiening in september al de voorgeschreven datum van 1 september had overschreden.

De voorzieningenrechter acht verweerder rehtens niet gehouden naast de herinneringsbrief die verweerder in augustus pleegt te verzenden nogmaals degenen die aan hun inschrijvingsverplichting niet of niet geheel hebben voldaan te waarschuwen.

Het beleid van verweerder om na 1 oktober alleen in uitzonderlijke gevallen nog tot inschrijving over te gaan en betaling na die datum niet meer toe te staan acht de voorzieningenrechter op zichzelf niet onredelijk.

Het door appellant ter zitting genoemde geval, waarin verweerder na 1 oktober alsnog tot inschrijving zou zijn overgegaan, acht de voorzieningenrechter, wat daarvan ook overigens zij, niet van beslissende betekenis.

Uitspraak in de zaak van:

M. D. wonende te B., verzoeker, tevens appellant in de hoofdzaak,
gemachtigde: mr. P.A.M. Witteveen, advocaat te Amsterdam,
tegen

het college van bestuur van de Hogeschool INHOLLAND, te Rotterdam, verweerder,
gemachtigde: mr. A. van Jaarsveld, werkzaam bij verweerders hogeschool.

1. Procesverloop

Bij brief van 18 oktober 2002 heeft verweerder besloten appellant niet in te schrijven voor het studiejaar 2002-2003 wegens het niet of niet tijdig voldoen van het collegegeld.

Bij brief van 19 oktober 2002 heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

Bij brief van 27 november 2002 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 8 januari 2003, beroep ingesteld.

Bij faxbericht van 5 februari 2003 heeft appellant nadere gronden ingebracht en gelijktijdig de Voorzitter van het College om een voorlopige voorziening verzocht.

Verweerder heeft op 13 februari 2003 een verweerschrift ingediend.

Appellant heeft op 17 februari 2003 nog stukken ingediend.

Het verzoek om een voorlopige voorziening te treffen is op verzoek gevoegd behandeld met de zaken CBHO 2003/004 en 004.1, ter zitting van 17 februari 2003, waar partijen hun standpunten nader hebben toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan, indien tegen een besluit beroep bij het College is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de Voorzitter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

2.2. Aan het bestreden besluit zijn de volgende overwegingen ten grondslag gelegd:

"In de brief van 18 oktober 2002, kenmerk SZ-990386, werd u medegedeeld dat wij u niet konden inschrijven, aangezien wij niet tijdig het collegegeld zouden hebben ontvangen. Naar aanleiding van het door u ingediende bezwaarschrift is een nader onderzoek ingesteld. Daarbij is vastgesteld dat uw verzoek om inschrijving wel tijdig is ingediend. Echter, uit de verstrekte informatie is gebleken dat niet tijdig is voldaan aan de voorwaarden voor betaling, aangezien. U kon in september wel betalen via een pinbetaling.

Ingevolge artikel 7.47 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) wordt het collegegeld betaald in één keer dan wel middels een machtiging om het collegegeld in vijf termijnen te voldoen. Op grond van artikel 7.37, tweede lid, van de WHW en artikel 16, lid 5, van het Studentenstatuut wordt pas tot inschrijving overgegaan nadat het collegegeld tijdig is voldaan dan wel nadat de machtiging correct is ingevuld.

Gezien deze dwingende bepalingen zien wij geen andere mogelijkheid dan uw bezwaar af te doen als zijnde kennelijk ongegrond en zien wij tevens af van horen (art. 6, lid 2, van de Bezwaarschriftprocedure voor besluiten, waarbij beroep bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs openstaat)"

2.3. Appellant heeft ter ondersteuning van zijn verzoek om voorlopige voorziening het volgende aangevoerd:

"Gebruikelijk is dat hogescholen hun studenten meermaals en bij aangetekend schrijven herinneren aan het uitblijven van betaling van collegegeld (zie bijvoorbeeld CBHO 15 maart 1995, 94/109 en CBHO 18 juni 1998, 97/240). INHOLLAND heeft nooit gerappelleerd. De heer D. is op het uitblijven van betaling in het geheel niet attent gemaakt en pas toen het reeds te laat was, ontving hij het primaire besluit en werd het hem niet meer toegestaan het verschuldigde bedrag alsnog over te maken.

(...)

Hem is nooit eerder dan in het bestreden besluit gewezen op de mogelijkheid van een pinbetaling. De bedoeling van deze opmerking blijkt niet uit het bestreden besluit.

(...)

De heer D. heeft belang bij een zo snel mogelijke voorziening terzake omdat hij thans formeel is uitgesloten van het volgen van onderwijs (waaronder deelname aan het afstudeerproject). Het bestreden besluit maakt het voor de heer D. gedurende een geheel studiejaar onmogelijk zijn studie voort te zetten. Wanneer een rechterlijk oordeel (te) lang uitblijft, zou dat voor de heer D. kunnen betekenen dat het niet meer mogelijk is het huidige studiejaar alsnog succesvol af te ronden zodat hij een volledig studiejaar verliest."

2.4. In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"Van de heer D. (...) hebben wij in mei 2002 wel een herinschrijvingsformulier ontvangen maar geen betaling. Wij hebben per brief van 16 augustus (rappel) appellant laten weten dat hij nog niet aan de betalingsverplichting heeft voldaan.

(...)

Appellant schrijft in september een volmacht te hebben ingestuurd. Helaas hebben wij geen volmacht van appellant ontvangen.

(...) Voor alle studenten geldt dat zij in het inschrijfpakket worden verzocht om tijdig te betalen. Voor studenten die zich in juni of juli aanmelden en waarvan is gebleken dat de inschrijving niet volledig is, geldt dat zij in augustus een rappel ontvangen. Wij hebben appellant dan ook in augustus laten weten dat hij nog niet aan zijn betalingsverplichting heeft voldaan.

Wij gaan pas tot inschrijving over wanneer het collegegeld is ontvangen. Daarnaast schrijft het studentenstatuut voor dat studenten zich voor 1 september 2002 moeten inschrijven. Na 1 september 2002 bestaat er geen recht op in-

schrijving. Indien wij voor 1 oktober 2002 een betaling van het collegegeld hadden ontvangen, dan zouden wij alsnog zijn overgegaan tot inschrijving.

(...)

Naar aanleiding van het beroepschrift heeft de hogeschool wederom een onderzoek ingesteld. Hieruit is wederom gebleken dat door ons geen betaling is ontvangen."

2.5. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.37, tweede lid, van de WHW, wordt - voor zover hier van belang - niet tot inschrijving overgegaan dan nadat het bewijs is geleverd dat het verschuldigde collegegeld is voldaan.

Artikel 14, eerste lid, van het Studentenstatuut luidt - voorzover hier van belang - als volgt:

"De inschrijving (...) dient uiterlijk vóór 1 september van het desbetreffende studiejaar te geschieden overeenkomstig de door het College van Bestuur vastgestelde regels van procedurele aard. (...) Naast de reguliere inschrijving per 1 september bestaat geen recht op inschrijving; de inschrijving staat in die gevallen ter beoordeling van het College van Bestuur."

Artikel 16, vijfde lid, van het Studentenstatuut luidt - voorzover hier van belang - als volgt:

"Tot de inschrijving wordt niet overgegaan dan nadat het bewijs is overgelegd dat het verschuldigde collegegeld (...) is voldaan of wordt voldaan door middel van de bij de Hogeschool INHOLLAND in gebruik zijnde machtiging voor gespreide betaling door incasso. (...)"

2.7. Uit artikel 14 van het Studentenstatuut volgt dat het inschrijvingsformulier vóór 1 september 2002 had moeten zijn ingediend. Uit artikel 16, vijfde lid, in samenhang met artikel 14, eerste en tweede lid, van het Studentenstatuut vloeit voort dat ook het machtigingsformulier vóór bedoelde datum diende te zijn ingediend. Verweerder heeft de termijn in de praktijk verlengd tot 1 oktober 2002. Naar uit eerdere jurisprudentie van het College valt op te maken (onder meer uitspraak van 18 juni 1998; zaak 98/004), is het hanteren van deze datum als fatale datum niet ontoelaatbaar.

2.8. Verweerder heeft op 1 oktober 2002, dat wil zeggen op de laatste dag van de termijn, appellant een inschrijvingsformulier en op 16 augustus 2002 een herinschrijvingsbrief met de bijlage van de collegegeldbetaling meegegeven. Appellant heeft de inschrijvingsbrief niet tijdig ingediend.

2.9. Verweerder stelt voor 1 oktober 2002 van appellant geen ingevuld machtigingsformulier te hebben ontvangen, terwijl ook niet op andere wijze voor die datum appellant aan zijn ver-

plichting heeft voldaan om het collegegeld te betalen. De voorzieningenrechter ziet geen aanleiding aan de juistheid daarvan te twijfelen. Appellant stelt dat hij in september 2002 zijn ingevulde machtigingformulier in een enveloppe heeft gedaan. Nu vaststaat dat verweerder dat formulier niet heeft ontvangen zal appellant de indiening daarvan moeten aantonen. Met hetgeen appellant daartoe heeft aangevoerd heeft appellant zulks niet aangetoond.

Voorzover appellant heeft gesteld dat er bij de administratie van verweerder wel veel misging, waarvan het zoekraken van aanzienlijke hoeveelheden correspondentie, ziet de voorzieningenrechter daarin onvoldoende aanleiding om het bewijsrisico op verweerder te doen overgaan. Niet alleen is die stelling onvoldoende onderbouwd maar ook is van belang dat appellant maatregelen had kunnen nemen om de ontvangst bij verweerder min of meer te garanderen althans het bewijs van tijdige indiening te kunnen aantonen.

De voorzieningenrechter merkt op dat appellant er mee bekend was en waarop is gewezen, dat na 1 oktober verweerder niet meer tot inschrijving zou overgaan, en dat appellant met de door hem gestelde indiening in september al de voorgeschreven datum van 1 september had overschreden.

De voorzieningenrechter acht verweerder rechtens niet gehouden naast de herinneringsbrief die verweerder in augustus pleegt te verzenden nogmaals degenen die aan hun inschrijvingsverplichting niet of niet geheel hebben voldaan te waarschuwen.

Het beleid van verweerder om na 1 oktober alleen in uitzonderlijke gevallen nog tot inschrijving over te gaan en betaling na die datum niet meer toe te staan acht de voorzieningenrechter op zichzelf niet onredelijk.

Het door appellant ter zitting genoemde geval, waarin verweerder na 1 oktober alsnog tot inschrijving zou zijn overgegaan, acht de voorzieningenrechter, wat daarvan ook overigens zij, niet van beslissende betekenis.

2.10. Verweerder kon niet anders dan weigeren over te gaan tot de inschrijving van appellant, zoals hij bij het in bezwaar gehandhaafde besluit heeft gedaan. Dat besluit is op zichzelf genoegzaam gemotiveerd en verweerder heeft op het in bezwaar aangevoerde tot de conclusie mogen komen dat het bezwaar kennelijk ongegrond was. Ook dat oordeel van verweerder is kenbaar deugdelijk gemotiveerd

2.11. Van oordeel dat nader onderzoek niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, ziet de voorzieningenrechter aanleiding onmiddellijk

uitspraak te doen in de hoofdzaak en het beroep ongegrond te verklaren.

2.12. Onder die omstandigheden moet voorts het verzoek om een voorlopige voorziening te treffen worden afgewezen.

2.13. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter van het College:

- I. verklaart het beroep ongegrond;
- II. wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

□

Nr. CBHO 2003/005

(mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Borman)
(17 maart 2003)

Aanvang studie, beëindiging inschrijving, ex tunc, in stand laten rechtsgevolgen, rechtmatig verblijf, tijdstip beoordeling, vreemdeling

WHW art. 7:32 lid 5 en 6; Awb art. 8:72 lid 3, Studentenstatuut HES Amsterdam art. 13 lid 4, Vreemdelingenwet art. 1b, Vreemdelingenwet 2000 art. 8

2.5. In deze zaak is ingevolge artikel 7.32, vijfde lid, onderdeel c, van de WHW, van belang of appellant op het tijdstip van aanvang van zijn opleiding aan verweerders instelling in Nederland rechtmatig verblijf hield in Nederland. Verweerder heeft de al dan niet rechtmatigheid van het verblijf van appellant niet bepaald naar de situatie op dit tijdstip. De beslissing is derhalve ondeugdelijk gemotiveerd. Het besluit komt dan ook voor vernietiging in aanmerking.

2.6. Het College ziet echter aanleiding om de rechtsgevolgen van het besluit met toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht, in stand te laten. Daartoe wordt overwogen dat uit de uitspraak van 30 maart 2001 van de president van de Rechtbank De Haag blijkt dat reeds op 3 april 2000 op appellants verzoek om toelating als vluchteling in Nederland afwijzend is beslist. Het was appellant niet toegestaan om de behandeling van zijn bezwaarschrift tegen dit besluit in Nederland af te wachten. Appellant verbleef derhalve op het tijdstip van aanvang van zijn studie niet rechtmatig in Nederland. Dat appellant is toegestaan de beslissing op zijn ingediende verzoek om een voorlopige voorziening te mogen afwachten leverde hem geen rechtmatig verblijf als be-

doeld in de Vreemdelingenwet en de Vreemdelingenwet 2000 op. Appellant kwam derhalve op grond van artikel 7.32, vijfde lid, van de WHW, in februari 2001 niet voor inschrijving als student in aanmerking. Op grond van artikel 7.32, zesde lid van de WHW, dient appellants inschrijving, die ten onrechte heeft plaatsgevonden, onmiddellijk beëindigd te worden.

Uitspraak in de zaak van:

J. W. wonende te H., appellant,
gemachtigde: mevr. ds. J.K. Meijer,
tegen
het college van bestuur van de Hogeschool voor Economische Studies, te Amsterdam,
verweerder,
gemachtigde: mr. C.L. Koppenol, werkzaam bij
verweerders hogeschool.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 oktober 2002 is namens verweerder de inschrijving van appellant als student aan zijn opleiding beëindigd.

Bij brief gedateerd 17 oktober 2002, heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 4 december 2002 is namens verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellant bij brief van 27 december 2002, ingekomen bij het College op 8 januari 2003, beroep ingesteld.

Namens verweerder is op 10 februari 2003 een verweerschrift ingediend.

Appellant heeft op 11 en 12 februari 2003 nadere stukken ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 17 februari 2003. Daar hebben partijen hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Op grond van artikel 13, lid 4 van het Studentenstatuut HES Amsterdam, algemeen deel wordt een vreemdeling die bij de inschrijving ouder is dan 18 jaar als student toegelaten als hij rechtmatig verblijf houdt in de zin van artikel 8 van de Vreemdelingenwet 2000. U beschikt thans niet over een rechtmatige verblijfstitel. Dit betekent dat uw inschrijving op grond van artikel 13, lid 5 van het Studentenstatuut HES Amsterdam, algemeen deel met onmiddellijke ingang is beëindigd. Uit de op de zaak betrekkingen hebben stukken blijkt dat u thans voor een derde maal probeert de status van vluchteling te verkrijgen. Uit het verslag van het horen blijkt voorts dat u meent dat er tijdens eerdere aanvragen voor uw asielaanvraag fouten zijn gemaakt. Het college van bestuur kan deze bewering niet overzien en kan deze daarom ook niet in haar overwegingen betrekken. Uit het verslag van het horen maakt het college van bestuur op dat u zich steeds juridisch heeft laten bijstaan. Het feit dat thans Amnesty International heeft aangegeven zich voor u te willen inzetten betekent niet, voorzover het college van bestuur dit kan overzien, dat daarmee tevens de kans op verkrijging van een rechtmatige verblijfstitel is toegenomen."

2.2. In beroep heeft appellant onder meer het volgende aangevoerd:

"Ik dacht dat de wetgeving op dit punt nog niet veranderd was. Het bezitten van een verblijfstitel is toch niet de voorwaarde hier te mogen studeren. Het bezit van verblijfsdocument is dat wel. J. W. is vooralsnog geen illegaal en zal een derde asielaanvraag doorlopen.

De breuk in zijn studieproces is teleurstellend en jammer. Ik heb diverse asielzoekers aan de HES zonder bezwaar zien afstuderen. Niet verboden bij de wet.

Mijn verzoek ten aanzien van deze man is dan ook hem zo gauw de situatie dit toelaat toe te laten in het curriculum en de kans te geven nog iets van zijn toch al gebroken leven te maken en een internationaal waardevol diploma als waarvoor hij ijvert te behalen.

(...)

De heer J.W. heeft zich nooit ingeschreven zonder in het bezit te zijn van een verblijfspas. Toen hij zich inschreef voor dit jaar was hij nog in het bezit van zijn oude pas in afwachting van zijn nieuwe. Bovendien was hij volop in gesprek met Amnesty International."

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder het volgende aangevoerd:

"1. De heer J. W. is in februari 2001 ingeschreven bij de HES als student van de bij de opleiding bedrijfseconomie behorende Engelstalige differentiatie International Finance and Accounting Studies (IFAS). Bij zijn inschrijving heeft de heer J. W. gemeld een aanvraag te hebben ingediend om als vluchteling te worden erkend en tevens heeft hij bijgevoegd document getoond (bijlage 2). Op basis van voornoemde feiten heeft de HES gemeend dat de heer J. W. voldeed aan het bepaalde in artikel 7.32, lid 5, letter c WHW en artikel 8 en 28 van de Vreemdelingenwet 2000 en heeft zij hem als student toegelaten.

(...)

5.

Bij het nemen van het bestreden besluit heeft het college van bestuur overwogen dat uit de feiten blijkt dat de rechter al twee keer heeft geoordeeld dat de heer J. W. terecht niet als vluchteling wordt erkend en hij dientengevolge thans geen geldige verblijfstitel heeft en kennelijk dus ook nooit heeft gehad; als gevolg daarvan is zijn inschrijving als student niet terecht geweest en dient die inschrijving ongedaan te worden gemaakt.

(...)

9. In het beroepschrift wordt opgemerkt dat andere asielzoekers zonder problemen bij de HES afstuderen. Die constatering is op zichzelf juist; het gaat dan echter wel om erkende asielzoekers of om (bijna erkende) asielzoekers die gesteund worden door de UAF. Door de heer J. W. is aangegeven dat de UAF niets voor hem heeft kunnen doen en naar het oordeel van de HES bevestigt dit feit eveneens de kennelijke twijfels die er bestaan over de toekenning van de vluchtelingenstatus aan de heer J. W.."

2.4. Artikel 7.32, vijfde en zesde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) luidt – voorzover hier van belang – als volgt:

"5. De inschrijving als student of extraneus staat slechts open voor (...), degene die aantoonst dat hij:

(...)

c. vreemdeling is, 18 jaar of ouder is op de eerste dag waarop de opleiding begint waarvoor voor de eerste maal inschrijving wordt gewenst en op die dag rechtmatig verblijf houdt in de zin van artikel 8 van de Vreemdelingenwet 2000.

(...).

6. Indien na de inschrijving blijkt dat deze op welke grond dan ook niet in overeenstemming met het vijfde lid heeft plaatsgevonden wordt de inschrijving van de student of extraneus onmiddellijk beëindigd."

Artikel 13, vierde lid, van het Studentenstatuut HES Amsterdam betreft laatstbedoelde bepalingen.

2.5. In deze zaak is ingevolge artikel 7.32, vijfde lid, onderdeel c, van de WHW, van belang of appellant op het tijdstip van aanvang van zijn opleiding aan verweerders instelling in Nederland rechtmatig verblijf hield in Nederland. Verweerder heeft de al dan niet rechtmatigheid van het verblijf van appellant niet bepaald naar de situatie op dit tijdstip. De beslissing is derhalve ondeugdelijk gemotiveerd. Het besluit komt dan ook voor vernietiging in aanmerking.

Het College ziet echter aanleiding om de rechtsgevolgen van het besluit met toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht, in stand te laten. Daartoe wordt overwogen dat uit de uitspraak van 30 maart 2001 van de president van de Rechtbank De Haag blijkt dat reeds op 3 april 2000 op appellants verzoek om toelating als vluchteling in Nederland afwijzend is beslist. Het was appellant niet toegestaan om de behandeling van zijn bezwaarschrift tegen dit besluit in Nederland af te wachten. Appellant verbleef derhalve op het tijdstip van aanvang van zijn studie niet rechtmatig in Nederland. Dat appellant is toegestaan de beslissing op zijn ingediende verzoek om een voorlopige voorziening te mogen afwachten leverde hem geen rechtmatig verblijf als bedoeld in de Vreemdelingenwet en de Vreemdelingenwet 2000 op. Appellant kwam derhalve op grond van artikel 7.32, vijfde lid, van de WHW, in februari 2001 niet voor inschrijving als student in aanmerking. Op grond van artikel 7.32, zesde lid van de WHW, dient appellants inschrijving, die ten onrechte heeft plaatsgevonden, onmiddellijk beëindigd te worden.

2.7. Gelet op het vorenstaande moet het beroep gegrond worden verklaard en zal tevens worden bepaald dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand blijven.

2.8. Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.66, tweede lid, van de WHW in verbinding met artikel 8:74, eerste lid, van de Awb dient verweerder aan appellant het door hem betaalde griffierecht € 29,- te vergoeden.

2.9. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt het bestreden besluit;
- III. bepaalt dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand blijven.
- IV. bepaalt dat verweerder aan appellant het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 29 (zegge: negenen-twintig euro) vergoedt;
- V. veroordeelt verweerder om aan appellante € 20,84 (zegge: twintig euro en vierentachtig cent) aan reiskosten te vergoeden;
- VI. wijst de HES Amsterdam aan als de rechtspersoon die deze kosten dient te vergoeden.

□

Nr. CBHO 2003/006

(mrs. Martens, Nijenhof, Borman)

5 augustus 2003.

Bevoegdheid, contractonderwijs, vooropleiding KUO

WHW art. 7.66 lid 1, onderdelen a, b en c

2.1. Ter zitting is komen vast te staan dat het beroep van appellante zich niet richt tegen het - na correctie bij de beslissing op bezwaar - in rekening gebrachte bedrag van € 413,50. Het beroep richt zich enkel tegen het afzonderlijk in rekening brengen van een extra bedrag van € 770,- voor de aanvullende contractstudie. Een besluit tot het in rekening brengen van een bedrag als laatstbedoeld, is evenwel niet aan te merken als een beslissing als bedoeld in artikel 7.66, eerste lid, onderdelen a, b of c, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek. Dit betekent dat het College niet bevoegd is op het beroep te beslissen.

Uitspraak in de zaak van:

M. B. wonende te Z., appellante,
gemachtigde: **A. B.**, haar wettig vertegenwoordiger,
tegen
het college van bestuur van de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht, te Utrecht, verweerder,
gemachtigde: mw. mr. S.A. Geerdink, van de VOS/ABB te Woerden.

1. Procesverloop

Bij faxbericht van 5 december 2002 heeft appellante bezwaar gemaakt tegen een aan haar gerichte factuur betreffende het cursusgeld voor

de basisopleiding van de Faculteit Muziek en de aanvullende contractstudie. Hierbij heeft appellante verweerder verzocht het cursusgeld in het studiejaar 2002-2003 van € 1.215,- terug te brengen naar het wettelijk verschuldigde cursusbedrag van € 413,50.

Op dat verzoek is bij besluit, gedateerd 15 januari 2003, namens verweerder beslist dat voornoemd lagere bedrag inderdaad verschuldigd is voor de basisopleiding, maar dat het bedrag voor de aanvullende instrumentale scholing in de vorm van contractonderwijs onveranderd € 770,- blijft.

Tegen dat besluit heeft appellante bij faxbericht, ingekomen bij het College op 15 februari 2003, beroep ingesteld.

Van verweerder is op 20 mei 2003 een verweerschrift ontvangen.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 juni 2003. Daar hebben appellante en verweerder hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Ter zitting is komen vast te staan dat het beroep van appellante zich niet richt tegen het - na correctie bij de beslissing op bezwaar - in rekening gebrachte bedrag van € 413,50. Het beroep richt zich enkel tegen het afzonderlijk in rekening brengen van een extra bedrag van € 770,- voor de aanvullende contractstudie. Een besluit tot het in rekening brengen van een bedrag als laatstbedoeld, is evenwel niet aan te merken als een beslissing als bedoeld in artikel 7.66, eerste lid, onderdelen a, b of c, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek. Dit betekent dat het College niet bevoegd is op het beroep te beslissen.

2.2. Voor een proceskostenveroordeling zijn geen termen aanwezig.

3. Beslissing

Het College verklaart zich onbevoegd kennis te nemen van het beroep terzake het contractonderwijs.

□

Nr. CBHO 2003/ 011.2

(mrs. Martens, De Rijke-Maas, Borman)
10 oktober 2003.

Bekendmaking, termijnoverschrijding, verzet

Awb art. 6:7, 6:8, 6:12, 8:55

2.2. Het College volgt opposant hierin niet. Naar opposant ter zitting heeft verklaard, wordt

bij hem op maandagen geen post bezorgd. Dat het besluit van vrijdag 14 februari 2003 eerst dinsdag 18 februari bij hem wordt bezorgd, is dus aan te merken als een normale gang van zaken. Dit betekent dan ook dat opposant aan enige vertraging bij het hem bereiken van dit besluit geen argument kan ontlenen om zich niet aan evengenoemde zes wekentermijn te houden.

Uitspraak in de zaak van

D.S. R. wonende te A.,

opposant tegen een uitspraak van het College van 19 mei 2003/011, kenmerk CBHO 2003/011,

1. Procesverloop

Opposant heeft bij een beroepschrift, gedagtekend 27 maart 2003, beroep bij het College ingesteld tegen een besluit van het college van bestuur van de Hogeschool voor Economisch Studies te Amsterdam van 14 februari 2003, waarbij het bezwaar van opposant tegen de afwijzing van zijn verzoek, ongegrond is verklaard.

Het College heeft dit beroep bij uitspraak van 19 mei 2003 niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen die uitspraak heeft opposant bij een brief, ingekomen bij het College op 24 juni 2003, verzet gedaan.

Het College heeft opposant in de gelegenheid gesteld over het verzet te worden gehoord op 15 september 2003, waarvan hij gebruik heeft gemaakt.

2. Beoordeling van het verzet

2.1. Niet in geschil is dat opposant de termijn van zes weken, berekend vanaf de datum van dagtekening van het besluit van 14 februari 2003 heeft overschreden. Opposant heeft evenwel - kort gezegd - aangevoerd, dat de termijnoverschrijding hem niet tegengeworpen kan worden, aangezien het besluit van (vrijdag) 14 februari 2003 hem pas bereikt zou hebben op dinsdag 18 februari 2003. De aldus ontstane vertraging in de bekendmaking aan opposant, zou tot gevolg dienen te hebben dat hem de overschrijding van de beroepstermijn met één dag niet kan worden aangerekend.

2.2. Het College volgt opposant hierin niet. Naar opposant ter zitting heeft verklaard, wordt bij hem op maandagen geen post bezorgd. Dat het besluit van vrijdag 14 februari 2003 eerst dinsdag 18 februari bij hem wordt bezorgd, is dus aan te merken als een normale gang van zaken. Dit betekent dan ook dat opposant aan enige vertraging bij het hem bereiken van dit besluit geen argument kan ontlenen om zich

niet aan evengenoemde zes wekentermijn te houden.

Het verzet van opposant is dan ook ongegrond, zodat zijn bezwaren tegen het besluit van 14 februari 2003, niet aan de orde kunnen komen.

3. Beslissing

Het College verklaart het verzet ongegrond.

□

Nr. CBHO 2003/013
(mrs. Martens, Nijenhof, Borman)
5 augustus 2003.

Duale student, inschrijving, kennisneming regeling, terugbetalingsregeling

Studentenstatuut HES art. 22 lid 1 en 27 lid 1

2.5. Artikel 27, eerste lid, van verweerders Studentenstatuut luidt – voorzover hier van belang – per 1 september 2002 als volgt:

“1. Terugbetaling van het collegegeld als bedoeld in artikel 22, eerste lid, vindt plaats in de gevallen en op de wijze als omschreven in het tweede tot en met vierde lid.”

Artikel 22, eerste lid, van het Studentenstatuut heeft alleen betrekking op het collegegeld dat verschuldigd is voor inschrijving als voltijdse student. In de ten tijde van belang geldende versie van het Studentenstatuut is dus niet voorzien in een terugbetalingsverplichting ten aanzien van duale studenten. Het achterwege laten van een terugbetalingsregeling voor een duale student in het Studentenstatuut is niet in strijd met hogere regels van geschreven of ongeschreven recht.

Dat appellant de nieuwe regeling in het Studentenstatuut ten tijde van zijn inschrijving niet kende, maakt verweerders besluit tot correcte toepassing van de regeling niet onrechtmatig. Het College komt tot dit oordeel reeds omdat, gelet op het verhandelde ter zitting, niet is aan nemelijk gemaakt dat appellant bij eerdere kennisneming van de nieuwe regeling van inschrijving als duale student zou hebben afgezien.

Uitspraak in de zaak van:

R. A. wonende te H., appellant,
gemachtigde: mevrouw mr. K.E.A. Mutsaers,
werkzaam bij het rechtsbijstandkantoor SRK,
tegen
het college van bestuur van de Hogeschool voor Economische Studies te Amsterdam,
verweerder,
gemachtigde: mr. C.L. Koppenol, werkzaam bij
verweerders hogeschool.

1. Procesverloop

Bij formulier, gedagtekend 29 december 2002 heeft appellant verweerder verzocht hem uit te schrijven van de duale opleiding Commerciële Economie en restitutie van het collegegeld te verlenen over het resterende deel van het studiejaar 2002-2003.

Bij besluit van 8 januari 2003 is namens verweerder het verzoek om uitschrijving, zulks per 1 februari 2003, toegekend en op het verzoek om restitutie van het collegegeld afwijzend beslist.

Bij brief, gedateerd 9 januari 2003, heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit, gedateerd 27 februari 2003, heeft verweerder het bezwaar van appellant ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellant bij brief van 4 april 2003, ingekomen bij het College op 7 april 2003, beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 17 april 2003 een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 juni 2003. Daar hebben gemachtigden van appellant en verweerder hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Appellant heeft aan zijn verzoek voor restitutie van het collegegeld de zogenoemde spijtoptantenregeling ten grondslag gelegd.

2.2. Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

“Met betrekking tot uw eerste bezwaar merkt het college van bestuur het volgende op. De op een student in een bepaald studiejaar van toepassing zijnde regelgeving komt zeer laat tot stand; dit heeft niet alleen te maken met het besluitvormingsproces van de hogeschool maar ook met dat van de wetgever. Als gevolg hiervan komt het met grote regelmaat voor dat studenten zich inschrijven voor een bepaald studiejaar terwijl op dat moment de op hen van toepassing zijnde regelgeving nog niet vaststaat. Voorzover de invloed op de besluitvorming over regelgeving ligt bij de HES, streeft het college van bestuur er naar die regelgeving bij voorkeur voor het begin van de zomervakantie doch uiterlijk begin augustus vastgesteld en goedgekeurd te hebben. In het studiejaar 2002-2003 is het niet gelukt de besluitvorming over de regelgeving voor het begin van de zomervakantie af te ronden; dit had onder meer te maken met de invoering van de zogenaamde master-structuur. Zodra het besluitvormingsproces over de regelgeving is voltooid zijn de regels gepubliceerd op het intranet van de hogeschool en vervolgens ook via de studiegids verspreid. In het concrete geval had u voor het begin van het studiejaar van de voor dat jaar geldende regels kennis kunnen nemen en uw inschrijving ongedaan kunnen maken omdat de inschrijvingsvoorwaarden voor u onaanvaardbaar zouden zijn geweest. Uit het feit dat u dit laatste niet heeft gedaan leidt het college van bestuur af dat de inschrijvingsvoorwaarden voor u niet onaanvaardbaar waren en wordt u geacht er mee te hebben ingestemd dat ingeval van een tussentijdse uitschrijving van een duale student het betaalde collegegeld niet wordt gerestitueerd.”

2.3. In beroep heeft appellant het volgende aangevoerd:

"Cliënt heeft zich ingeschreven voor een duale opleiding Commerciële Economie aan de Hogeschool voor Economische Studies voor het studiejaar 2002-2003. Voor 1 augustus 2002 moest cliënt het collegegeld of een deel daarvan betalen. Eerste betalingen na die datum geven de student geen recht op deelnamen van het onderwijs en geen recht op deelname aan tentamens/examens in het studiejaar 2002-2003 aldus een brief van de Hogeschool behorende bij het inschrijvingsformulier.

De van toepassing zijnde regelgeving is pas na 1 augustus 2002 gepubliceerd. Cliënt kon dus op het moment van inschrijving niet op de hoogte zijn van de verandering wat betreft instellingstarief in plaats van collegegeld.

In de beslissing op bezwaar wordt cliënt verweten dat hij op het moment van bekendmaking van de regelgeving zijn inschrijving ongedaan had kunnen maken. Cliënt is het hier niet mee eens omdat de regelgeving pas na 1 augustus gepubliceerd is en tussentijdse uitschrijvingen na die datum niet mogelijk zijn met teruggave van het betaalde instellingstarief. Dus ook dan had hij het al reeds betaalde deel van zijn instellingstarief niet terug gekregen.

Volgens de Hogeschool voor Economische Studies is de van toepassing zijnde regelgeving gepubliceerd op het intranet en de studiegids zodra het besluitvormingsproces over de regelgeving voltooid was. De nieuwe regelgeving met daarin drastische veranderingen voor studenten die een duale opleiding volgen, is nooit persoonlijk aan deze studenten afgegeven voor akkoord. Er kan dus niet worden verwacht dat de studenten zomaar akkoord zijn met de nieuwe regelgeving zonder ze op een correcte [...] te informeren over de gewijzigde situatie."

2.4. In het verweerschrift heeft verweerder het volgende aangevoerd:

"Met ingang van het studiejaar 2002-2003 is het studentenstatuut onder meer gewijzigd ter zake van de restitutie van collegegelden; de regeling van de restitutie van het wettelijk collegegeld geldt vanaf dat moment niet meer voor studenten die niet het wettelijk collegegeld betalen, maar een door de hogeschool vast te stellen instellingstarief. Het college van bestuur heeft tot deze wijziging besloten om bedrijfseconomische redenen. Daarnaast is overwogen dat met name deeltijd en duale studenten in de regel financieel (meer) draagkrachtig zijn omdat zij meestal werken en de kosten van de opleiding vaak (deels) door de werkgever worden betaald.

De wijziging van het studentenstatuut is ter goedkeuring voorgelegd aan de medezeggenschapsraad. Bij brief van 10 juli 2002 heeft de medezeggenschapsraad het college van bestuur meegedeeld dat zij met de voorgestelde wijzigingen van het studentenstatuut heeft ingestemd (8 stemmen voor; 1 tegen; 1 onthouding). Vervolgens is het Studentenstatuut op 29 juli 2002 op het intranet van de hogeschool geplaatst."

2.5. Artikel 27, eerste lid, van verweerdere Studentenstatuut luidt – voorzover hier van belang – per 1 september 2002 als volgt:

"1. Terugbetaling van het collegegeld als bedoeld in artikel 22, eerste lid, vindt plaats in de gevallen en op de wijze als omschreven in het tweede tot en met vierde lid."

Artikel 22, eerste lid, van het Studentenstatuut heeft alleen betrekking op het collegegeld dat verschuldigd is voor inschrijving als voltijdse student. In de ten tijde van belang geldende versie van het Studentenstatuut is dus niet voorzien in een terugbetalingsverplichting ten aanzien van duale studenten. Het achterwege

laten van een terugbetalingsregeling voor een duale student in het Studentenstatuut is niet in strijd met hogere regels van geschreven of ongeschreven recht.

Dat appellant de nieuwe regeling in het Studentenstatuut ten tijde van zijn inschrijving niet kende, maakt verweerdere besluit tot correcte toepassing van de regeling niet onrechtmatig. Het College komt tot dit oordeel reeds omdat, gelet op het verhandelde ter zitting, niet is aan nemelijk gemaakt dat appellant bij eerdere kennisgeving van de nieuwe regeling van inschrijving als duale student zou hebben afgezien.

2.6. Gelet op het vorenstaande moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling zijn geen termen aanwezig.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Nr. CBHO 2003/014

(mrs. Martens, Nijenhof, Borman)

5 augustus 2003.

Andere opleiding, overmacht, uitschrijving,

WHW art. 7.42 lid 1, onderdeel c; Studentenstatuut HES art. 18 lid 1, onderdeel f

2.6. Van een situatie als bedoeld in artikel 7.42 van de WHW is geen sprake. Nu appellant behalve in het studiejaar waarin de propedeuse wordt afgesloten (2002-2003), ook in het voorgaande studiejaar (2001-2002) ingeschreven heeft gestaan en bovendien in laatstbedoelde jaar voorafgaande aan de inschrijving bij verweerdere hogeschool voor een andere opleiding ingeschreven stond bij de HES, is geen sprake van een onder de werking van artikel 7.42, eerste lid, onderdeel c van de WHW te rangschikken situatie.

2.7. Door uitschrijving is een situatie als bedoeld in onderdeel e van artikel 7.42, eerste lid, juncto artikel 18, eerste lid, aanhef en onder f van het Studentenstatuut, slechts geïndiceerd te achten ingeval de uitschrijving geschiedt ten gevolge van onafhankelijk van de wil van de student aanwezige omstandigheden, handelt verweerder niet in strijd met artikel 7.42, noch in strijd met enig andere regel van geschreven of ongeschreven recht.

Uitspraak in de zaak van:

W. B. wonende te D., appellant,
tegen
**het college van bestuur van de Hogeschool
INHOLLAND** te Rotterdam, verweerder,
gemachtigde: mevr. mr. M. van der Maat, werk-
zaam bij verweerders hogeschool.

1. Procesverloop

Bij brief 12 februari 2002, heeft appellant ver-
weerder verzocht hem per 31 januari 2003 uit te
schrijven en heeft hij de automatische incasso
van het collegegeld per 13 februari 2003 stop-
gezet op grond van het behalen van het prope-
deuse diploma.

Op dat verzoek is namens verweerder gereaa-
geerd bij brief van 24 februari 2003 met de me-
dedeling dat appellant per 12 februari 2003 als
studiestaker wordt geregistreerd. Op het ver-
zoek om restitutie van collegegeld wordt afwij-
zend beslist, omdat verweerder geen reden ziet
tot beëindiging van de inschrijving.

Bij brief van 10 maart 2003 heeft appellant
daartegen bezwaar gemaakt

Bij besluit van 18 maart 2003 heeft verweerder
het bezwaar van appellant ongegrond ver-
klaard.

Tegen dat besluit heeft appellant bij brief van 5
april 2003, ingekomen bij het College op 8 april
2003, beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 19 mei 2003 een verweer-
schrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld
op 16 juni 2003. Daar hebben appellant en
verweerder hun standpunten nader doen toe-
lichten.

2. Overwegingen

2.1. Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Bij dat besluit [van 24 februari 2003] bent u geregistreerd
als studiestaker, hetgeen betekent dat u niet bent uitge-
schreven en dat u geen restitutie van collegegeld ontvangt.
Nu, anders dan waar ondergetekende in zijn e-mail van 5
maart jl. vanuit ging, u niet direct overstapt, maar in een
ander studiejaar verder gaat studeren aan een andere ho-
geschool of universiteit is zoals u terecht heeft geconsta-
teerd artikel 7.48 WHW niet van toepassing.

U geeft aan, dat u niet uit artikel 7.42 WHW kunt opmaken
waarom u niet kan worden uitgeschreven. Het systeem in
de WHW is zodanig, dat alleen uitschrijving recht op restitu-
tie (artikel 7.49 WHW) van collegegeld geeft. De uitschrij-
vingsgronden van artikel 7.42 WHW zijn zodoende limita-
tief. Omdat van een zodanige uitschrijvingsgrond in uw
geval niet is gebleken, wordt uw naar aanleiding van uw
verzoek om uitschrijving niet gekwalificeerd als uitschrijving"
maar als "studiestaker".

2.2. In beroep heeft appellant het volgende aangevoerd:

"Na in medio september 2001 mijn eerste Hogeschool-
opleiding gestart te zijn aan de H.E.S. te Rotterdam, heb ik
naar aanleiding van het feit dat de opleiding niet aan mijn
verwachting voldeed, overschrijving aangevraagd naar de
Ichthus Hogeschool te Rotterdam.

Hierop volgend heb ik van Ichthus Hogeschool Rotterdam
gedateerd op 30 januari 2002 een bevestigingsbrief gekre-
gen waarbij ik, als februari instroom voor de Sociaal Juridi-
sche Dienstverlening werd ingeschreven.

Eind januari 2003 was het zover dat ik voldoende punten
had voor het propedeuse diploma.

Wat voor mij betekende, dat ik mij zelf moest gaan aanmel-
den voor een studie Rechten, aan de Erasmus Universiteit
Rotterdam, hier werd mij echter aangeraden niet direct te
beginnen maar pas in het nieuwe studiejaar, daar ik anders
een groot risico liep geen goede aansluiting te hebben.

Voor mij betekende dit, nadat ik navraag had gedaan bij de
Hogeschool "INHOLLAND", waarbij ook mijn recht op stu-
diefinanciering en een OV-studentenkaart verviel.

Zodanig heb ik dan ook gehandeld, omdat dit naar mijn
beste weten en met de informatie die ik uit Groningen ge-
kregen had, de enige en juiste wettelijke weg was.

Volgens de bijgaande diverse correspondentie van de Ho-
geschool "INHOLLAND" kan ik me dus niet uitschrijven,
waarbij de redenen hiervoor wel ieder keer veranderen en
er dan ook elke keer gebruik gemaakt wordt van andere
wetsartikelen, die dit zouden aantonen.

Het vreemde bij dit alles is, dat bij de eerste navraag op
maandag 3 maart 2003 door mijn stiefvader, naar aanlei-
ding van de eerste brief (d.d. 24 februari 2003) door een
medewerkster (M. de G.) van het frontoffice werd verteld,
dat de reden dat ik niet uitgeschreven kon worden, was
gelegen in het feit dat ik al eerder ingeschreven had ge-
staan, was uitgeschreven, hierna opnieuw was ingescre-
ven en me nu weer wilde laten uitschrijven en dat dit dus
niet geaccepteerd kon worden.

Of dit een verklaring was die voortkwam uit het in de eerste
brief gebruikte wetsartikel 7.42 weet ik niet.

Ik kan dit met geen mogelijkheid verklaren, want ik heb me
niet eerder bij Hogeschool "INHOLLAND" (of zoals voor-
heen genoemd Ichthus Hogeschool Rotterdam) laten uit-
schrijven."

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder het volgende aangevoerd:

"In artikel 7.42 van de WHW zijn limitatief de gronden van
tussentijdse uitschrijving opgesomd, te weten:

- a. in het geval van afstuderen;
- b. in geval van ziekte of familie-omstandigheden;
- c. tijdens het eerste jaar van inschrijving voor de prope-
deutische fase;
- d. niet-studeerbaarheid van de opleiding;
- e. in de gevallen waarin het verzoek het College van
Bestuur redelijk vindt.

Van de gronden a, b, c, en d is in het geval van appellant
geen sprake. Verder dient bij ieder verzoek de grond onder
e te worden onderzocht.

Tussentijdse uitschrijving op de grond onder e is alleen
mogelijk, indien het betreft een omstandigheid niet afhanke-
lijk van de wil van de student (vergelijk CBHO 22 april 2002,
nr. 2002/001 en CBHO 29 mei 2002, nr. 2002/015). Een
overstap naar een universitaire studie na het behalen van
de propedeuse is duidelijk een omstandigheid afhankelijk
van de wil van appellant.

Derhalve is verweerder van mening dat ook op de grond
onder e geen tussentijdse uitschrijving mogelijk is."

2.4. Artikel 7.42, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onder- zoek (WHW) luidt - voorzover hier van belang - als volgt:

"Op het verzoek van degene die is ingescre-
ven voor een opleiding aan een hogeschool:

(...)

c. wordt de inschrijving tijdens het eerste jaar
van inschrijving voor de propedeutische fase
van een bacheloropleiding of, indien die fase

niet is ingesteld, de eerste periode in een bacheloropleiding met een studielast van 60 studiepunten beëindigd met ingang van de tweede hele maand volgend op de maand waarin dat bestuur het verzoek heeft ontvangen;

(...)

e. wordt, ter beoordeling van het instellingsbestuur, de inschrijving voor het desbetreffende studiejaar door het instellingsbestuur beëindigd met ingang van de tweede hele maand volgend op de maand waarin betrokkene het verzoek heeft gedaan."

Artikel 18, eerste lid, aanhef en onder c en f, van verweerders Studentenstatuut (hierna: de Regeling) luidt – voorzover hier van belang – als volgt:

" Degene die als student is ingeschreven, kan (in tegenstelling tot de extraneus) een verzoek doen om de inschrijving te beëindigen en wel in de volgende gevallen:

(...)

c. tijdens het eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase, met ingang van de tweede hele kalendermaand volgend op de maand waarin het verzoek is ontvangen.

(...)

f. de overige gevallen zijn ter beoordeling van het College van bestuur. In deze gevallen dient sprake te zijn van bijzondere en zwaarwegende omstandigheden. (...)."

2.5. Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting staat vast dat appellant in het studiejaar 2001-2002 achtereenvolgens ingeschreven heeft gestaan voor een opleiding aan de HES en voor de opleiding Sociaal Juridische Dienstverlening (hierna: SJD) aan verweerders hogeschool. Laatstbedoelde inschrijving is ook voor het studiejaar 2002-2003 geschied.

2.6. Van een situatie als bedoeld in artikel 7.42 van de WHW is geen sprake. Nu appellant behalve in het studiejaar waarin de propedeuse wordt afgesloten (2002-2003), ook in het voorgaande studiejaar (2001-2002) ingeschreven heeft gestaan en bovendien in laatstbedoelde jaar voorafgaande aan de inschrijving bij verweerders hogeschool voor een andere opleiding ingeschreven stond bij de HES, is geen sprake van een onder de werking van artikel 7.42, eerste lid, onderdeel c van de WHW te rangschikken situatie.

2.7. Door uitschrijving is een situatie als bedoeld in onderdeel e van artikel 7.42, eerste lid, juncto artikel 18, eerste lid, aanhef en onder f van het Studentenstatuut, slechts geïndiceerd te achten ingeval de uitschrijving geschiedt ten gevolge van onafhankelijk van de wil van de

student aanwezige omstandigheden, handelt verweerder niet in strijd met artikel 7.42, noch in strijd met enig andere regel van geschreven of ongeschreven recht.

2.8. Gelet op het vorenstaande moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling zijn geen termen aanwezig.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Nr. CBHO 2003/016

(mrs. Martens, De Rijke-Maas, Borman)

10 oktober 2003.

Advies decaan, bijzonder omstandigheid, concrete planning, ziekte

WHW art. 7.51 lid 2 aanhef en onderdeel a; Regeling financiële ondersteuning op grond van overmacht art. 3

Het College is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen, dat dit geen reële veronderstelling is. Verweerder heeft zijn standpunt onderbouwd met adviezen van de studentendecaan. Deze adviezen getuigen van een zorgvuldige voorbereiding van de besluitvorming aan de zijde van verweerder. Terecht heeft verweerder geoordeeld dat appellante er niet in is geslaagd aan de hand van een concrete planning harerzijds aan te geven hoe zij zich - zonder ongeval - had voorgesteld de reeds ontstane vertraging tijdig in te lopen. Onder deze omstandigheden was verweerder niet gehouden een ruimere voorziening jegens appellante te treffen dan is geschied.

Uitspraak in de zaak van:

E. wonende te A., appellante,
tegen

college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam te Amsterdam, verweerder,
gemachtigde: mr. P.M.C. Berkhof, werkzaam bij verweerders universiteit.

1. Procesverloop

Bij formulier, ondertekend op 12 juli 2002, met begeleidende brief, ingekomen bij verweerder op 17 juli 2002, heeft appellante verweerder verzocht haar 12 maanden financiële ondersteuning ten laste van het Afstudeerfonds te verlenen.

Op dat verzoek is bij besluit van 4 en 17 oktober 2002, namens verweerder beslist dat zij 5

maanden ondersteuning op grond van ziekte zal ontvangen en worden de overige 7 maanden afgewezen.

Bij brief van 2 november 2002, ingekomen bij verweerder op 6 november 2002, heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 14 april 2003 is namens verweerder het bezwaar van appellante ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellante bij brief, ingekomen bij het College op 16 mei 2002, beroep ingesteld.

Van verweerder is op 26 juni 2003 een verweerschrift ontvangen.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 15 september 2003. Daar hebben partijen hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Appellante heeft aan haar verzoek ten grondslag gelegd vertraging van de studie door ziekte en de volgtijdelijkheid van het curriculum van de opleiding.

2.2. Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"3. Het standpunt van het Hoofd Expertisecentrum Academische Zaken.

Kort samengevat is het volgende naar voren gebracht. Aangenomen moet worden dat bezwaarde niet in staat is geweest om de nog openstaande tentamens te behalen in de periode van 25 april 2000 tot en met 31 augustus 2000, los van de vraag in hoeverre zij was gehinderd door de gevolgen van het ongeval. In dit kader wordt gewezen op enerzijds de niet grote studievoortgang van bezwaarde in het tweede en derde jaar en anderzijds op haar studievoortgang zoals die is gebleken na 31 augustus 2000.

4. Het standpunt van het College van Bestuur.

Het College van Bestuur is van oordeel dat niet met recht kan worden gesteld dat het standpunt van het hoofd ECA onjuist is. De wijze van taxatie vooraf van de mogelijke prestaties van bezwaarde is gebaseerd op een langdurige ervaring met studievertraging van studenten bij ACTA in het algemeen. Het College van Bestuur neemt dan ook aan dat de taxatie ten aanzien van bezwaarde juist is. Anderzijds is bezwaarde er niet in geslaagd het College van Bestuur aannemelijk te maken dat zij in staat zou zijn geweest de negen nog openstaande vakken af te ronden in ongeveer een derde van een studiejaar. In dit oordeel wordt het College van Bestuur bevestigd nu bezwaarde niet heeft laten zien de derdejaarsvakken te behalen en de achterstand van het tweede jaar in te lopen."

2.3. In beroep heeft appellante - voor zover hier van belang - het volgende aangevoerd:

"E. stelt dat zij de nog openstaande tentamens voor het tweede studiejaar in de nog resterende periode van ca. 5 maanden tot september 2000 met succes kon afleggen, hiervoor had zij reeds een plan gemaakt vóór het ongeval. Het destijds geldende ACTA studiereglement met betrekking tot het volbrengen van practica was de doorslaggevende reden om niet door te gaan naar het vierde jaar.

Niet het feit dat nog niet alle tentamens behaald waren, maar het feit dat betrokkene als gevolg van haar ongeval(!) niet aan de practicumverplichtingen kon voldoen was de oorzaak van het niet doorstromen naar het vierde studiejaar.

Op grond van het destijds geldende studiesysteem op ACTA was het niet mogelijk om bij verhindering door ziekte korter dan één jaar studievertraging te krijgen.

De situatie thans is dat E. met één jaar studievertraging in zes jaar zal afstuderen.

Het College van Bestuur van de UvA weegt in geen enkel opzicht de toen absolute onmogelijkheid binnen het ACTA-studiesysteem om minder dan één jaar studievertraging op te lopen bij ziekte.

Dit "ACTA-systeem" is op zijn minst discutabel, hoewel het destijds door de Universiteit van Amsterdam bij ACTA werd toegepast. In het studiejaar 2001/2002 werd dat systeem verlaten door ACTA.

Het College van de UvA baseert zich in zijn beslissing, punt 4 op een niet nader onderbouwde langdurige ervaring met studievertraging van studenten bij ACTA in het algemeen.

Het College van de UvA diende de individuele situatie van E. te beoordelen en zich te baseren op het gunstige studieverloop, afgestudeerd in zes jaar, met de hierbij onontkoombare studievertraging van één jaar door ziekte."

2.4. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.51, tweede lid, aanhef en onderdeel a, van de WHW, is ziekte een bijzondere omstandigheid als bedoeld in artikel 7.51, eerste lid, van de WHW.

Artikel 3 van de door verweerder op 22 juni 2000 vastgestelde Regeling financiële ondersteuning op grond van overmacht (hierna: de regeling) luidt als volgt:

"Artikel 3 Vaststellen van de studievertraging

3.1. De termijn van financiële ondersteuning als bedoeld in artikel 1, is afhankelijk van de termijn waarin de opgelopen studievertraging, als gevolg van de in artikel 1.2 bedoelde bijzondere omstandigheden, op basis van de nominale cursusduur daadwerkelijk kan worden goedge maakt. Hierbij wordt rekening gehouden met het onderwijs- en examenprogramma van de desbetreffende opleiding(en).

3.2. Zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk voor 31 december na afloop van het studiejaar waarin zich de bijzondere omstandigheden hebben voorgedaan, kan de daadwerkelijk termijn van vertraging worden vastgesteld.

3.3. De door bijzondere omstandigheden opgelopen vertraging in studiepunten kan niet meer bedragen dan het aantal studiepunten dat volgens het onderwijs- en examenprogramma behorend bij de nominale cursusduur van de opleiding(en) in het desbetreffende studiejaar kon worden behaald in de periode van vertraging."

2.5. Het standpunt van appellante berust op de veronderstelling dat zij in staat zou zijn geweest om, indien haar geen ski-ongeval was overkomen, in de periode van 25 april 2000 tot en met

31 augustus 2000 met succes alle tentamens af te leggen, waarvan het behalen vereist was om te kunnen doorstromen naar het vierde studiejaar. Het College is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen, dat dit geen reële veronderstelling is. Verweerder heeft zijn standpunt onderbouwd met adviezen van de studentendecaan. Deze adviezen getuigen van een zorgvuldige voorbereiding van de besluitvorming aan de zijde van verweerder. Terecht heeft verweerder geoordeeld dat appellante er niet in is geslaagd aan de hand van een concrete planning harerzijds aan te geven hoe zij zich - zonder ongeval - had voorgesteld de reeds ontstane vertraging tijdig in te lopen. Onder deze omstandigheden was verweerder niet gehouden een ruimere voorziening jegens appellante te treffen dan is geschied.

2.6. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling zijn geen termen aanwezig.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Nr. CBHO 2003/028

(mrs. Martens, De Rijke-Maas, Borman)
10 november 2003.

Awb-termijnen, binnenkomst poststuk, horen, (interne)postbehandeling, kennelijk niet-ontvankelijk, termijnoverschrijding

Awb art. 6:7, 6:11, 7:2, 7:3, 7:12, 8:64

2.6. Het College overweegt terzake de door verweerder gehanteerde termijn van dertig dagen dat deze in strijd is met het bepaalde in artikel 7.66, zesde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW). Dit artikellid bepaalt dat op het beroep op het College tegen een beslissing van een bijzondere instelling de hoofdstukken 6 en 7 van de Awb van overeenkomstige toepassing zijn. Dit betekent dat – via artikel 7:1 van de Awb – ook op de voorafgaande bezwaarprocedure artikel 6:7 van de Awb van toepassing is.

2.7. (...) Vast staat dat verweerder appellant niet, alvorens op het bezwaarschrift van appellant te beslissen, in de gelegenheid heeft gesteld te worden gehoord. Blijkens de brief van 29 september 2003 heeft verweerder van het horen van appellant afgezien, omdat naar diens opvatting het bezwaarschrift met ruime over-

schrijding van de daartoe gestelde termijn is ingediend, zonder dat uit het bezwaarschrift blijkt van een verschoonbare reden daarvoor, en dat het bezwaar derhalve kennelijk niet-ontvankelijk is.

Naar het oordeel van het College heeft verweerder evenwel ten onrechte geconcludeerd tot kennelijke niet-ontvankelijkheid van het bezwaar van appellant, aangezien enkel op grond van het bezwaarschrift niet zonder meer duidelijk was dat appellant ter zake van de termijnoverschrijding in verzuim is geweest. Bijgevolg is het in deze zaak bestreden besluit tot stand gekomen met miskennis van het bepaalde in artikel 7:2 en 7:3 van de Awb.

Overigens verdraagt het bestreden besluit zich evenmin met het bepaalde in artikel 7:12, eerste lid, laatste volzin, van de Awb, nu in dat besluit niet is aangegeven dat naar verweerders oordeel sprake was van een geval, als bedoeld in artikel 7:3 van de Awb, alsmede welk geval zich naar het oordeel van verweerder voordeed.

2.8. Het College heeft uit hetgeen verweerder in zijn brief van 29 september 2003 naar voren heeft gebracht niet kunnen opmaken, dat vaststaat dat appellants bezwaarschrift niet tijdig is ingediend. Het College neemt daarbij in aanmerking dat uit verweerders uiteenzetting valt af te leiden dat niet bij binnenkomst van een poststuk bij verweerder, doch op het tijdstip van overdracht van dat poststuk aan een behandelend medewerker deze het poststuk als binnengekomen registreert. De door verweerder aan de niet-ontvankelijkheidsverklaring ten grondslag gelegde motivering kan – nog daargelaten de hantering van een verkeerde termijn en nog daargelaten het schenden van de artikelen 7:2 en 7:3 van de Awb – dit besluit dus niet dragen. In zo'n situatie blijft ongewis het tijdstip waarop een poststuk daadwerkelijk bij verweerder is binnengekomen

Uitspraak in de zaak van:

F. G. wonende te A., appellant,
tegen
het college van bestuur van de Vrije Universiteit te Amsterdam, verweerder,
gemachtigde: mevrouw mr. A.M. van Donk,
werkzaam bij verweerders universiteit.

1. Procesverloop

Bij e-mail van 15 april 2003 heeft appellant verweerder verzocht om hem alsnog per 1 september 2002 als student in te schrijven voor het studiejaar 2002-2003.

Op dat verzoek is bij besluit van 16 april 2003 namens verweerder afwijzend beslist.

Bij brief van 21 mei 2003, bij verweerder binnengekomen op 6 juni 2003, heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

Bij een op 13 juni 2003 verzonden besluit heeft verweerder het bezwaar van appellant niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, ingekomen bij het College op 24 juli 2003, beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 19 augustus 2003 een verweerschrift ingediend. Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 september 2003. Daar heeft verweerder zijn standpunt nader toegelicht.

Het College heeft het onderzoek heropend voor het inwinnen van nadere informatie.

Hiertoe heeft het College verweerder verzocht hem te informeren op grond van welke bepaling het een dertig dagen termijn voor het indienen van een bezwaarschrift hanteert; waarom is afgezien van het horen van appellant op diens bezwaarschrift, en tevens een uiteenzetting te geven van de feitelijke gang van zaken bij de behandeling van inkomende post.

Verweerder heeft hierop bij brief van 29 september 2003, binnengekomen bij het College op 1 oktober 2003, gereageerd.

Het College heeft met toepassing van het bepaalde bij artikel 8:64, vijfde lid, van de Algemene wet bestuursrecht verder onderzoek ter zitting achterwege gelaten nu partijen daarvoor schriftelijk toestemming hebben gegeven.

2. Overwegingen

2.1. Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overweging:

"Ingevolge artikel 4 lid 1 van de bezwaarschriftprocedure van de Vrije Universiteit had uw bezwaarschrift binnen dertig dagen na de dag van toezending van ons besluit moeten worden ingediend. U hebt uw verzoek niet binnen deze termijn ingediend. Daarmee wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard."

2.2. In beroep heeft appellant het volgende aangevoerd:

"De reden dat mijn verzoek te laat is ingediend is onder andere veroorzaakt door het feit dat er vertraging was in het verzenden van de originele/eerste afwijzing. Deze bescheiden werden per TPG-post verstuurd, en zijn niet aangekomen. Na verzoek van ondergetekende is de afwijzing later nog eens verzonden. Door deze vertraging, evenals de vertraging bij de afhandeling van de post bij de VU is mijn bezwaarschrift niet 'op tijd' aangekomen. Ik had echter (mondeling) respijt gekregen voor de uiterste termijndatum van 16-05-2003. Zodoende heb ik het bezwaar op 21-05-2003 alsnog ingediend."

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder het volgende aangevoerd:

"1. Er is geen vertraging geweest in het verzenden van de afwijzing van 16 april 2003. De heer G. heeft op 15 april het verzoek gedaan om met terugwerkende kracht te worden ingeschreven per 1 september 2002. Wij hebben per omgaande op zijn verzoek geantwoord in een brief van 16 april 2003. De brief is door ons diezelfde dag ter verzending aangeboden aan de TPG-post."

2. De heer G. verklaart niet hoe hij kon weten dat onze brief van 16 april 2003 hem niet had bereikt, dus welke feiten

hem ertoe brachten ons te verzoeken om de brief opnieuw naar hem te verzenden. Een dergelijk verzoek heeft ons niet bereikt.

3. Wij hebben onze brief van 16 april 2003 niet tweemaal verzonden. Als wij dat wel zouden hebben gedaan, zou de laatste brief een nieuwe datum en kenmerk hebben gekregen, en zou een archiefexemplaar beschikbaar zijn van deze brief. De heer G. heeft deze brief ook niet kunnen overleggen.

4. Wij hebben de heer G. evenmin (mondeling) uitstel verleend voor het indienen van zijn bezwaarschrift. Er is tussen 16 april 2003 en 13 juni 2003 geen mondeling of schriftelijk contact geweest tussen ons en de heer G. De heer G. heeft een dergelijk contact ook niet aangetoond, noch aangegeven met welke persoon en op welke datum hij contact over zijn bezwaarschrift zou hebben gehad."

2.4. Artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) luidt als volgt:

"De termijn voor het indienen van een bezwaar- of beroepschrift bedraagt zes weken".

Artikel 6:11 van de Awb luidt als volgt:

"Ten aanzien van een na afloop van de termijn ingediend bezwaar- of beroepschrift blijft niet-ontvankelijkheid op grond daarvan achterwege indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest."

Artikel 7:2, eerste lid, van de Awb, luidt als volgt:

"Voordat een bestuursorgaan op het bezwaar beslist, stelt het belanghebbenden in de gelegenheid te worden gehoord."

2.5. Op grond van de gedingstukken en het onderzoek ter zitting staat vast dat appellant zich eerst op 17 oktober 2002 heeft ingeschreven voor het studiejaar 2002-2003. Voorts staat vast dat het bezwaarschrift, waarvan de wettelijke zes weken, termijn voor het indienen daarvan afliep op 28 mei 2003, op 6 juni 2003 door verweerder als binnengekomen is geregistreerd.

2.6. Het College overweegt terzake de door verweerder gehanteerde termijn van dertig dagen dat deze in strijd is met het bepaalde in artikel 7:66, zesde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW). Dit artikel lid bepaalt dat op het beroep op het College tegen een beslissing van een bijzondere instelling de hoofdstukken 6 en 7 van de Awb van overeenkomstige toepassing zijn. Dit betekent dat – via artikel 7:1 van de Awb – ook op de voorafgaande bezwaarprocedure artikel 6:7 van de Awb van toepassing is.

2.7. Ingevolge het bepaalde in artikel 7:2, eerste lid, van de Awb, stelt het bestuursorgaan, voordat het op het bezwaarschrift beslist, belanghebbenden in de gelegenheid te worden

gehoord. Artikel 7:3 Awb regelt in welke gevallen van het horen kan worden afgezien.

Ingevolge het bepaalde in artikel 7:12, eerste lid, laatste volzin, van de Awb wordt, indien ingevolge artikel 7:3 van de Awb van het horen van belanghebbenden is afgezien, bij de bekendmaking van de beslissing op het bezwaarschrift tevens aangegeven op welke grond dat is geschied.

Vast staat dat verweerder appellant niet, alvorens op het bezwaarschrift van appellant te beslissen, in de gelegenheid heeft gesteld te worden gehoord. Blijkens de brief van 29 september 2003 heeft verweerder van het horen van appelland afgezien, omdat naar diens opvatting het bezwaarschrift met ruime overschrijding van de daartoe gestelde termijn is ingediend, zonder dat uit het bezwaarschrift blijkt van een verschoonbare reden daarvoor, en dat het bezwaar derhalve kennelijk niet-ontvankelijk is.

Naar het oordeel van het College heeft verweerder evenwel ten onrechte geconcludeerd tot kennelijke niet-ontvankelijkheid van het bezwaar van appelland, aangezien enkel op grond van het bezwaarschrift niet zonder meer duidelijk was dat appelland ter zake van de termijnoverschrijding in verzuim is geweest. Bijgevolg is het in deze zaak bestreden besluit tot stand gekomen met miskenning van het bepaalde in artikel 7:2 en 7:3 van de Awb.

Overigens verdraagt het bestreden besluit zich evenmin met het bepaalde in artikel 7:12, eerste lid, laatste volzin, van de Awb, nu in dat besluit niet is aangegeven dat naar verweerders oordeel sprake was van een geval, als bedoeld in artikel 7:3 van de Awb, alsmede welk geval zich naar het oordeel van verweerder voordeed.

2.8. Het College heeft uit hetgeen verweerder in zijn brief van 29 september 2003 naar voren heeft gebracht niet kunnen opmaken, dat vaststaat dat appellants bezwaarschrift niet tijdig is ingediend. Het College neemt daarbij in aanmerking dat uit verweerders uiteenzetting valt af te leiden dat niet bij binnenkomst van een poststuk bij verweerder, doch op het tijdstip van overdracht van dat poststuk aan een behandelend medewerker deze het poststuk als binnengekomen registreert. De door verweerder aan de niet-ontvankelijkheidsverklaring ten grondslag gelegde motivering kan – nog daargelaten de hantering van een verkeerde termijn en nog daargelaten het schenden van de artikelen 7:2 en 7:3 van de Awb – dit besluit dus niet dragen. In zo'n situatie blijft ongewis het tijdstip waarop een poststuk daadwerkelijk bij verweerder is binnengekomen.

2.9. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep gegrond worden verklaard en dient ver-

weerder, met inachtneming van het voorgaande opnieuw te beslissen op het bezwaarschrift.

2.10. Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, in verbinding met artikel 8:74, eerste lid, van de Awb, dient de Vrije Universiteit te Amsterdam aan appelland het door hem betaalde griffierecht ad € 31,-- te vergoeden.

2.11. Voor een proceskostenveroordeling zijn geen termen aanwezig.

3. Beslissing

Het College:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt het bestreden besluit van 13 juni 2003, en bepaalt dat verweerder met inachtneming van deze uitspraak opnieuw op het bezwaarschrift beslist;
- III. bepaalt dat de Vrije Universiteit te Amsterdam aan appelland het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 31,- (zegge: éénendertig euro) vergoedt.

□

CBHO 2003/054

24 december 2003

(mrs. Olivier, Lubberdink, Mollee)

Wraking

Awb 8:15 en 8:16

2.2. De enkele door verzoeker aangevoerde omstandigheid dat mr. X, als rechter in de sector bestuursrecht van de rechtbank Den Haag in eerdere zaken van verzoeker (mede) uitspraak heeft gedaan, kan niet gerekend worden tot feiten of omstandigheden waardoor de rechterlijke onpartijdigheid schade zou kunnen lijden. Niet is gebleken van enig feit of omstandigheid waaruit de gevolgtrekking gemaakt zou kunnen worden dat behandeling van de zaken van verzoeker niet kan plaatsvinden zonder dat daarbij gesproken zou kunnen worden van inbreuken op de rechterlijke onpartijdigheid of van de aanwezigheid van schijn van rechterlijke partijdigheid, zodat het verzoek om wraking afgewezen dient te worden.

Uitspraak in de zaak van:

K. wonende te A., verzoeker.

1. Procesverloop

1.1. Bij brief, ingekomen bij het College op 4 november 2003, heeft verzoeker mr. X, lid van het College van Beroep voor het hoger onderwijs gewraakt, die deel uitmaakt van het kamer

van het College die de zaken van verzoeker: CBHO 2003/035.2 en 2003/036.2 waarvan de behandeling ter zitting is vastgesteld op 17 november 2003, behandelt.

1.2. Verzoeker is bij aangetekende brief van 4 november 2003 uitgenodigd ter zitting van 17 november 2003 te verschijnen om aldaar op zijn verzoek te worden gehoord.

1.3. Het College heeft het verzoek ter zitting behandeld op 17 november 2003. Verzoeker is daar niet verschenen.

1.4. Mr. X heeft desgevraagd te kennen gegeven geen behoefte te hebben haar zienswijze te geven op het verzoek.

2. Overwegingen

2.1. Terzake van het verzoek wordt als volgt overwogen.

2.2. De enkele door verzoeker aangevoerde omstandigheid dat mr. X, als rechter in de sector bestuursrecht van de rechtbank Den Haag in eerdere zaken van verzoeker (mede) uitspraak heeft gedaan, kan niet gerekend worden tot feiten of omstandigheden waardoor de rechterlijke onpartijdigheid schade zou kunnen lijden. Niet is gebleken van enig feit of omstandigheid waaruit de gevolgtrekking gemaakt zou kunnen worden dat behandeling van de zaken van verzoeker niet kan plaatsvinden zonder dat daarbij gesproken zou kunnen worden van inbreuken op de rechterlijke onpartijdigheid of van de aanwezigheid van schijn van rechterlijke partijdigheid, zodat het verzoek om wraking afgewezen dient te worden.

3. Beslissing

Het College wijst het verzoek om wraking af.